

Phú

XVI. évfolyam, 211. szám
2013. október 11.

VESD BELE
MAGAD AZ
ŐSZBE!

Gólyahajó 4-5. oldal

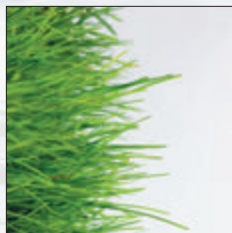
Örüljünk az ősznek is! 15. oldal

Magyar ifjúság 13. oldal

West coast is the best coast? 19. oldal

Füvezz az egészségért 14. oldal

Ruszisztikás kirándulás 27. oldal

Jegyzetbolt

Kedves gyerekek! Jegyzet kell? Nesztek!

Eme helyen lelhetek meg, gyertek!

Elhagyott a szeretőd? Elvesztetted a laptopod,
pénztárcád, esernyőd?

Vagy egyszerűen csak beszélgetni akarsz okos emberekkel, azaz velünk
és közben meg akarod venni szakkönyveid, vagy jegyzeteid?

Akkor.....

... a Jegyzetboltot neked találták ki!

**MUK Főépület alagsor, jobbra,
a büfé szomszédságában.**

Nyitva hétköznap 9 és 16 óra között.

Kupola

Minek mennél bárhova, mikor itt a Kupola?

Az „A” épület alagsorában kedvezményes áron,
640 forintért kínálunk ízletes menüket nap mint nap!
Mivel várunk ezen kívül?

Tiszta környezetben,
mosolygazdag kiszolgálás mellett
válogathattok kedvetekre mindenféle földi jó között.

Egyetek, vegyetek, hadd nőjön a begyetek

Impresszum • Pesti Bölcsész Újság. Megjelenik kéthetente, 2000 példányban • 1088 Budapest, Múzeum
krt. 4. H épület • Telefon: 06-70-371-3206 • Főszerkesztő: Varga Judit (dittygirl@hotmail.com) • Szer-
kesztőségi email: pbszerkesztoseg@gmail.com • Korrektúra és tördelés: Pásztor Diána • Címlap: Hegyi
Dóra • Terjesztés: Szabó Tamás • Nyomda: Demax Művek Nyomdaipari Kft. • Felelős kiadó: Gar-
bai Ádám ELTE BTK HÖK - elnök • HU ISSN 1585 8219

Gólyatábor 2013

Alig ocsúdtam fel a sikeres felvételi örömeből, már csomagolhattam is az utazótáskámat az ELTE BTK zánkai gólyatáborába. A sok pozitívum mellett sajnos olvastam rossz véleményeket különböző egyetemek gólyatáborairól, így egy kicsit félve érkeztem meg a Déli pályaudvarra, ahol már több száz hozzám hasonló, félénk bölcsész várakozott a startra.

Körülbelül 5 perc alatt megtanultuk, ha valaki a közelben elkiáltja magát, hogy INGYIRIBINGYIRI, nekünk erre mit kell válaszol skandálnunk (ELTE, ELTE, ELTE!).

A gólyavonat egy külön élmény volt, már ott elkezdődött az "alapozás", így kétségkívül jó hangulatban éreztünk meg a régi, szocialista hangulatot idéző szállásra. Miután beosztottak minket az őrsköbe, megismerkedtünk az őrsvezetőinkkel, s következett a kicsit hivatalosabb rész, azaz a köszöntők: a dékán úrtól, a HÖK elnökétől és tagjaitól, valamint az egyetem rektorától is. Ezt követően ismerkedős feladatokkal próbáltuk meg memorizálni őrstársaink neveit és arcait, este pedig az őrskök saját bemutatkozásai után hatalmas bulival zártuk bölcsészletünk első napját.

A második napon az akadályversennyel folytatódott a csapatépítő tréning: a pályák között a rémhírekkel ellentétben egyetlen olyan

feladat sem volt, mely kötelező lett volna. Így préselődünk be hűszen egy kétfős sátorba, vagy így került rá 20 lány egy 1x1 méteres lepedőcsikra.

A második este fő attrakciója az álompárvásztás volt, amelyen mindenki kifulladásig szurkolt az őrsenek, végül pedig a Fish! koncertjére tomboltunk egy hatalmasat.

Az utolsó napra tervezett balatoni fürdözést egy kissé keresztbe húzta az időjárás, így délelőtt okosodtunk, vagyis különböző szakos és minoros tájékoztatókon vettünk részt. Az estét a sörívő verseny koronázta meg: a bátor, vállalkozó szellemű bölcsészeknek a MÁV szignál felcsendülésekor egy-egy sör „shotot” kellett lehúzniuk. Végül kihírdették a nyertes őrsköket és letettük a gólyaszküt is. Mint az előző estén, ekkor is a jól ismert DJ triumvirátus, azaz DJ Szasza, DJ Toyota és DJ Sunny keverték a jobbnál jobb partizenéket, így például az ELTE BTK Gólyatábor hivatalos „himnuszát”, a Rumadait.

Számomra a legmeghatóbb élmény mind a három este az volt, mikor hajnalban megszólalt a Bájoló című dal, és több mint 600 bölcsész összeölelkezve, egy hatalmas kört alkotva énekeltek együtt. Ilyenkor nem számított, hogy honnan jöttél, hogy milyen szakos vagy, hogy őrstárs vagy-e vagy szervező... ekkor értettem meg, hogy milyen is igazából az ország vezető egyetemének vezető karához tartozni. Hogy milyen is igazából bölcsésznek lenni.

H. Angéla

Minden jó, hajó a vége

6:20. Az aszfaltot taposva felmerülhet ilyenkor az emberben, hogy hogyan képes a lábait egymás után rakni ezen a korai órán, ilyen kevés alvás után. Mint egy másnapos reggel, amikor átfagyva, szédelegve és a kiszáradás határán próbál egy megfelelő buszt találni hazafelé.

A gólyahajó reggele ilyen volt. Otthonról elindulva a távolba bámultam, hogy látom-e buszomat közeledni. Nem. És nem azért, mert valóban nem közeledett, hanem azért, mert olyan ködös reggel volt, mintha az ipari forradalom korabeli Londonba csöppentem volna. Kezemet fújkomva megígítem magam, amíg nem értem el a Vigadó térré.

Az egész placc kihalt volt. Szétnézve csupán egy bronzból öntött asszony ült az egyik padon, aki engedetlen kutyáját próbálta magához édesgetni, de az sehoggy sem akaródzott megmozdulni. Miközben a szobrokat vizslattam, ráleltem drága jó őrsvezetőm, Bak Marci feje búbjára. Aki nem ismerné, ő az, akit egy másik őrstársamnak úgy harangoztak be, mint a srác, aki éjjel-nappal részeg. De ez természetesen távol áll az igazságtól!

Ahogy telt az idő, úgy gyűlt egyre több em-

ber körénk, és úgy kezdtem el egyre jobban fájni az egy helyben álldogálástól. A folyékony kabát már reggel hétkor bejárta kis őrünket, hisz mégis: tud valaki más módot arra, hogyan védekezzünk a tíz fok alatti hideg ellen? Igazából nem érdekelnek a válaszok.

Nyolc óra körül nagyjából mindenki megérkezett a hajó fedélzetére. Sajnos nem tudott mindenki eljutni a gólyahajóra, de őket egy percig gyászoltam a fejemben. Induláskor felszisszentek az első doboz sörök, és beröfönt a dj pult. Egy pillanatra mintha visszakerültem volna Zánkára, ahol minden reggel így kezdődött. És bár odakint rettentő hideg volt, a hajó gyomrában nem volt ezzel gond. Legalábbis nem volt gond azoknak, akiknek jutott hely a szélvédett fedélzeten. A dohányzók és a később érkezők sajnos ráfáztak...

A szabályok kötelező ismertetése megtör-

tént. A kapitány úr viszont nem volt hajlandó nyilvánosan szólni a néphez, így közvetve kaptuk csak meg az információkat. Szerencsétlenre kíváncsi vagyok, hogy vajon mire gondolhatott, amikor felzendült az első Rumadai, és a reggeli mármorból ébredve próbáltuk néhányan táncolni az ismert lépéseket. Látszott, hogy még nem akklimatizálódott mindenki.

Miután elindult a hajó, az idő is jobbra fordult, igaz, a kinti kód eloszlására még várni kellett. A belső szociális kód viszont felszállt, és egyre több ember kezdett ébredve le-föl járkálni a székek között, egyre többen voltak hajlandók megmozdulni. A jókedv növekedett, a sör, bor fogyott. A folyadéknek pedig előbb vagy utóbb, de valahol távoznia kellett. Jó esetben a vécékbe...

El kell, hogy áruljam, a hajóútnak (oda és vissza is) két nagy fázisa volt. Feltöltődő szociális szakasz, és sorban álló szociális szakasz. Ugyanis gondolom egyértelmű, hogy a vécéknél gigantikus sor állt non-stop. Összesen két mellékhelyiség volt a hajón. Egy lány és egy fiú, viszont nem volt egyedi eset az sem, hogy a férfi sorba keveredett egy-egy (vagy esetenként egy egész banda) ellenkező nemű is. Hogy miért? Mert gyorsabban haladt a mi sorunk. Korrekt, aláírom, de vajon mekkora hiszti lett volna, ha mi átállunk a másik sorba? Mint említettem, a sorban álló szociális szakasz volt az egyik nagy része az útnak. Vártunk a vécére, és közben egészen ismeretlen arcokkal ismerkedhetett meg az ember. Engem például meglepett, hogy GT-ben soha nem látottakkal akadtam össze a hajón. Legtöbbjünkkel a vécésorban beszéltem először.

A feltöltődő szakasz lényege az ivás volt, beszélgetés, táncolás, ami után azonnal a sor felé kellett venni az irányt, hisz hosszú idő volt, mire a mosdókhoz jutottunk. A két fázis közötti állandó pulzálás írta le a legjobban a népmozgást.

A program része volt odafele a sajtószemle is, ami a különböző sajtótermékekből való szemezgetést és kommentárt jelentette, de be kell valljam, úgy vettem észre, ez nem kötötte le a résztvevőket.

Egy bölcsész kvízre is sor került az út ezen

szakaszán. A pálmát a szlávások, törisek és az öregfiúk vitték el. Mellettük nehéz volt azért labdába rúgni.

Egy óra körül érkezünk meg az esztergomi kikötőbe, ahonnan külön csoportokban távoztak a gólyahajó matrózai. Én a BAB-os bandával hagytam el a hajót, míg a többiek enni vagy kocsmazni mentek. Belekóstoltak a helyi tátrai teának hívtak specialitásba. BAB-os gyülekezés után mi is betértünk egy helyi presszóba, hogy igyunk egyet a nagy iszogatásra. Valami-

kor lazítani is kell... Sör és kevert. Sose jobbat!

A pokol akkor szabadult el váratlanul, amikor két alkesz arc belépve az egyetlen laphoz lépett, hogy ők most zenét csinálnak. Rám néztek, hogy mégis milyen zenét rakjanak be. Határozott válasz kellett: Rum-a-dai. Erre nem készültek fel, azt garantálom. Az egész kocsmát megtöltő BAB-os banda nem tudott ellenállni az első ütemeknek. Az a tekintet, ami a két alkesz arcára ült ki... Felejthetetlen!

Visszatérve olyan négy óra körül a hajó fedélzetére újra megkezdődött a ritmikus pulzálás a vécsesorok és az egyéb szocializációs terek között. Egyértelmű volt már az indulás pillanatában, hogy a hangulat ezerszer oldottabbá vált. Nem láttam szinte üldögélő embert. Na jó, kivéve azok, akik kénytelenek voltak leülni. Az alkohol és a hullámzó hajó nem jó elegy.

Visszafelé a tombola szakította meg a bulihangulatot. Sorsolás alatt a legna-

gyobb nyeremény, bár nem földjnek volt beharangozva, Tuja junior volt. Bárkivel, akivel szoba elegyedtem, már eltervezte, hogy ő kaparintja meg magának. Legtöbbször már azt is kitalálták, hogy hol fogják elhelyezni, miután hazavitték. Sokan csalódtak...

Nyolc óra körül érkezünk vissza Pestre, ami előtt még utolsó számként felcsendült a Bájoló. Nem kell mondanom, hogy bizony még spontán formálódó Bájoló-körök

is létrejöttek a hajón. Úgy éreztem egy napra, hogy sikerült visszatálnom átmennie a gólyatáborba, Zánkára.

Fejes Richárd

(A képeket *Hegedűs Zita* készítette)

Fogadóórák

Gazdasági Bizottság	Csösz Gábor	előzetes egyeztetés alapján	
Tanulmányi Bizottság	Csizmadia Anna	kedd	12:00-13:00
	Horváth Balázs	szerda	9:00-10:00
	Prischetzky Réka	hétfő	10:00-12:00
	Rágyanszki György	e-mailben: tanulmanyi@btkhok.elte.hu	
	Ritzl András	csütörtök	11:00-12:00
Tudományos Bizottság	Seres Dániel	kedd	12:00-13:00
	Seager-Smith Dániel	csütörtök	9:30-10:30
	Soós Ádám	szerda	12:00-13:00
Kommunikációs Bizottság	Sujtó Attila	hétfő	12:00-13:00
Szociális Bizottság	Szekeres Mónika	előzetes egyeztetés alapján	
	Szücs Annamária	csütörtök	14:00-15:30
	Kovács Dániel Attila (C ép. 64.)	hétfő	10:00-11:00
	Takács Veronika	szerda	11:30-12:30
Kulturális és Sport Bizottság	Sötér Dávid	csütörtök	10:00-11:00
	Rózsa Anita	hétfő	11:30-12:30
Sportreferens	Ulicza Tamás	szerda	14:00-15:30
Külügyi és Határon túli Ügyekért Felelős Bizottság	Ackermann Sándor	kedd	10:15-11:15
	Szigethi Katalin	szerda	12:15-13:15
	Réti Lőrinc	csütörtök	13:00-14:00
Határon túli munkacsoport	Kovács Dávid	kedd	14:15-15:15

Októberben ismét indul a BAB

Ahogy a Bologna rendszer bevezetése óta minden évben, úgy idén októberben is elkezdí munkáját a Bologna Albizottság.

A Bologna Albizottság (BAB) az ELTE BTK Hallgatói Önkormányzat égisze alatt indított képzés, melynek az első évfolyamosok tájékoztatása mellett nem titkolt célja a Hallgatói Önkormányzat utánpótlásképzése is, ugyanis fontosnak tartjuk, hogy a leendő képviselőtársaink is megfelelő felkészültséggel kezdjék meg érdekképviselési munkájukat.

A Bologna Albizottság ülései során a jelentkezők betekintést nyerhetnek a Hallgatói Önkormányzat, valamint egyetemünk strukturális felépítésébe, emellett megismerkedhetnek a felsőoktatási rendszert, és azon belül különösen az ELTE BTK-t szabályozó jogszabályi, valamint belső szabályzati környezettel is.

Az üléseken nagy hangsúlyt fektetünk a csapatépítésre is, így minden képzés rövid csapatépítő játékkal kezdődik, ezután pedig minden héten bemutatkozik a Hallgatói Önkormányzat 1-1 bizottsága, akik előadást tartanak az adott bizottság munkájáról, terveiről, aktuális problémáiról és szerepéről a kari szintű érdekképviselésben.

Új elnököt választott az EHÖK

Új vezetőt választott az ELTE EHÖK küldöttgyűlése szeptember 17-én az ELTE BTK Kari Tanácstermében. Az új elnök Zaránd Péter, az Állam- és Jogtudományi Kar politológus hallgatója lett, csapatával október 6-án állnak munkába, ekkor jár le ugyanis a korábbi elnök, Kalina Gergely mandátuma.

Az EHÖK elnöki pozíciójára szeptember 6-ig volt alkalma pályázatot benyújtania mindazon ELTE-s hallgatóknak, akik a választás időpontjában az egyetemmel hallgatói jogviszonyban álltak. Mindösszesen egy pályázat érkezett be a fent említett időpontig, így nem csoda, hogy az elnök-választó küldöttgyűlés meglehetősen izgalommentesen zajlott le. Az aktuális elnök (Kalina Gergely, BTK), illetve

alelnökeinek beszámolója után bemutatkozott az új elnökjelölt, valamint a kabinet tagjai. A küldöttgyűlés ezután kérdéseket tehetett fel a jelölteknek, végül pedig a szavazás következett: Zaránd Pétert és kabinetjét a küldöttgyűlés 22 igen, 11 nem voksal fogadta el.

Az új kabinet tagjai: Tóth Róza (TTK) szociális alelnök, Dukán András Ferenc (TTK) gazdasági alelnök, Mészáros Ádám (TáTK) tanulmányi alelnök, Molnár Dániel Gábor (BTK) közkapcsolati alelnök, Soproni Tamás (BTK) ügyügyi alelnök. Elnöki megbízott Meiszerics Bálint (PPK), a kabinet vezetője pedig Kiss Edina (TáTK). A pályázatokért felelős referens Horváth László (PPK), sportreferens Karvaly Márton (PPK), esélyegyenlőségi referens Markos Ádám (ÁJK), tudományos refe-

Három év után lesz új elnöke a hallgatói szervezetnek

Az EHÖK elnökét a küldöttgyűlés egy évre választja, a szervezet eddigi vezetője, Kalina Gergely (BTK) 2010 óta töltötte be a tisztséget, kétszer választották újra.

Két bölcsészhallgató az új EHÖK kabinetben

Az ELTE BTK két hallgatója is alelnökként segítheti október 6-tól a szervezet munkáját, Molnár Dániel (közkapcsolati alelnök), illetve Soproni Tamás (ügyügyi alelnök) személyében.

rens Tóth Rita (TáTK), az ELTE Online új fejlesztője Grósz Renáta (ÁJK). Az új kabinetnek gratulálunk és eredményes munkát kívánunk, a lekösznő Kalina Gergelynek pedig ezúton is köszönjük a bölcsészkarért és az egyetemért tett áldozatos munkáját!

Tudományos pályázatok

Kedves Hallgatók!

Megváltozott a Tudományos-szervezési és Kutatási, valamint a Tudományos Ösztöndíj Pályázat kiírása. Itt olvashatók a szemeszter tudományos életére vonatkozó határidőket és a megváltozott pályázati kiírásokat!

Az állandó honlap helyreállításáig a pályázás E-MAIL-BEN történik!

Tudományos-szervezési és Kutatási Pályázatok (TKP) leadási határideje:

október 21. 14:00

november 18. 14:00

december 9. 14:00

TKP kiírás: <http://goo.gl/PHY2H5>

Tudományos Ösztöndíj Pályázattal (TÖP) kapcsolatos időpontok:

Kiírás: szeptember 16.

Leadási határidő: november 4. 16:00

Oktatói bírálási határidő: november 29. 14:00

TÖP kiírás: <http://goo.gl/caxKdV>

Honorácior státusz pályázattal kapcsolatos dátumok:

Kiírás: szeptember 16.

Leadási határidő: december 13. 12:00

Beszámoló leadása: január 31. 12:00

Honorácior kiírás: <http://goo.gl/uOQDlm>

Tutorálás pályázattal kapcsolatos időpontok:

Kiírás: szeptember 16.

Leadási határidő: december 13. 12:00

Beszámoló leadása: január 31. 12:00

Tutorálás kiírás: <http://goo.gl/IH0I87>

Az ELTE BTK tudományos pályázati lehetőségeiről bővebben a BeTeKintőből informálódhattok.

A tanároknak most már jó lesz?

Életpályamodell pro és kontra

Kétségtelenül az egyik legnagyobb horderejű változás a tanárok életében a most szeptembertől útjára indult pedagógus életpályamodell, melynek számos eleme közül talán a fizetésemelés kapta az utóbbi hetekben a legnagyobb publicitást. Ez érthető, hisz a tanárok pénztelensége köztudomású, és részint ezért, részint más okokból a tanárszakma presztízse az utóbbi évek, évtizedek során finoman fogalmazva is jelentősen csökkent. De most akkor már érdemes tanárnak menni?

Ez most egy eldöntendő kérdés?

A válasz ugyanis nem olyan egyszerű, mivel maga a pedagógus életpályamodell jóval több egyszerű fizetésemelésnél. Röviden: növekedett a fizetés, de növekedett a kötelezően letanítandó/iskolában töltendő órák száma is. Megszűntek bizonyos pótlékok, de úgy tűnik, hogy egészségesse vált a tanárok fizetése az egész országban. Létrejött (vagyis még nem egészen) a Magyar Pedagógus Kar és megszületett a pedagógusok minősítési rendszere (ami minőségbiztosítási szempontból nem feltétlenül rossz), de tanfelügyelők fogják ellenőrizni a tanárok munkáját az órákon és azokon kívül is. Kellott a változás?

Elnézve a nemzetközi képességvizsgákon rendre alulteljesítő magyar diákokat, a pedagógusszakma presztízsének meredek zuhanását, a pályaelhagyók óriási és a pályát választók rendkívül alacsony számát, valamint az iskolákban kényszerből tanító enervált, depressziós, sőt sokszor kiégett pedagógusok semmi jót nem ígérően magas arányát, a válasz határozott igen.

De mi ez az életpálya?

Tömören fogalmazva egy rendszer, melyben szabályozva van a pedagógusok előmenetele. Az előmenetelhez a tanítással eltöltött idő növekedése, minősítő vizsga letétele, illetve pluszképzettségek (pl. szakvizsga) megszerzése szükséges. Mostantól minden diplomáját megszerző tanár elsőként gyakorromoki státusba kerül majd, ahonnan minősítő vizsgával kerülhet át először a pedagógus I., majd pedig pedagógus II. kategóriába, illetve opcionálisan

mesterpedagógussá (szakvizsgával) vagy kutatótanárrá (pl. nevelő-oktató munkájának ellátását közvetlenül segítő doktori címmel) is válhat. Kötelezően csak a pedagógus I. és a II. minősítési eljárásban kell majd részt venni, de az ismétlővizsgán kapott 'nem felelt meg' minősítés esetén a tanár közalkalmazotti jogviszonya a „törvény erejénél fogva” megszűnik.

Miért jó ez? Azért, mert a minősítési rendszerhez és a magasabb kategóriákhoz magasabb bér tartozik, így például pedagógus II. kategóriába tartozóként akár a bruttó 300.000 forintos fizetés sem elképzelhetetlen. Arról nem is beszélve, hogy a tervek szerint a hosszú ideje pályán lévő pedagógusoknak például több szabadsnap fog járni. Jól hangzik?

Megvalósult most ez?

Nem egészen. A Klebelsberg Iskolafenntartó Központ (tehát az állam) által fenntartott iskolákban egységesítették a pedagógusok bérét, vagyis eltörölték a jelentős egyéni különbségeket mutató pótlékok (pl. helyettesítés, túlóra, vizsgáztatás) rendszerét, és egységesen megemelték mindenki alapbérét 34%-kal. Így azonban előfordulhat, hogy a legaktívabb tanárok adott esetben kevesebbet fognak keresni, mint eddig, mert mondjuk az egységes 34%-os növekmény nem fedezi a hajdani pótlékok összegét. A nagyobb probléma mégis az, hogy egyfelől a 34% a 2011 végi köznevelési törvényben ígért emelésnek kb. a fele, másfelől csak 2008 óta 31,2%-kal inflálódtak a tanári fizetések. Egyébként az emeléssel munkateher-nő-

vekedés is járt, a korábbi 22-ről 26-ra emelkedett a kötelezően „nevelési-oktatósi” tevékenységgel töltendő órák száma, további 6 órát kell kötelezően az iskolában tölteni (pl. helyettesítéssel, amiért az új rendszerben nem jár pótlék). Marad tehát 8 óra (a korábbi 18 helyett) javításra, adminisztrációra, órára való készülésre (mielőtt bárki azt hinné, ez elég, gondolja végig, mennyi idő csak végigolvasni 33 gimnazista irodalomesszéjét). Reálértéken akkor hol is tartunk?

Ráadásul a most pályán lévő tanárok mindegyike automatikusan a pedagógus I. kategóriába került, leghamarabb 2014-ben kérheti a minősítési eljárásban való részvételét, majd pedig ezt követően kerülhet vissza korábbi státusába. Plusz mindenki kötelezően tagja lett az ún. Nemzeti Pedagógus Kárnak, ami jól hangzik, csak semmit sem lehet egyelőre tudni róla, mint ahogyan arról sem, hogy miként fog működni a tanfelügyelet. A pedagógusok minősítésével kapcsolatban pedig sokakban felmerül a kérdés, hogy vajon mennyire fognak a minősítő bizottságok az azokban helyet kapó iskolaigazgatók befolyása alatt állni (tehát, aki rosszban van az igazgatóval, az repül-e).

Jó lett volna ezekkel kapcsolatban előadásokat tartani, tájékoztatni, megnyugtató, kételyeket oszlatni. És nem kapkodni. Mert az alapkoncepció, miszerint minőségi munkáért versenyképes ellentételezést és biztos jövőképet kell kínálni a tanároknak, mindenképp támogatandó.

Kovács Dávid Attila

Bolognai rendszer OFF

Az „rég-új” osztatlan tanárképzés

Lehet szidni a bolognai típusú kétszintű tanárképzést és lehet lelkesedni is érte, egy azonban biztos: 2013 szeptemberétől újra a „rég-új rendszerben”, vagyis osztatlan képzésben tanulnak majd a leendő pedagógusok.

Hat éve annak, hogy 2006-ban Magyarországon is bevezették az angolszász felsőoktatás rendszerén alapuló bolognai rendszert, mely kettéválasztotta az addig egyszintű magyar pedagógusképzést. Az már az indulásnál nyilvánvaló volt, hogy pusztán alapdiplomával senki sem fog tudni a közoktatás semmilyen szintjén elhelyezkedni (elméletben, a gyakorlat és a tanárihiány persze mást mutat bizonyos vidékeken), ezért a tanításhoz mindenképp kellett a mesterdiploma. A kétciklusosság-
nak talán annyi értelme volt, hogy 3 év után mindenki eldönthette, valóban megfelel-e neki a tanári pálya.

Ugyanakkor az is igaz, hogy a tanári mesterképzésben jelentős hátránnyal indultak azok, akik alapszakon „mindössze” minorsként tudták elsajátítani egyik szaktantárgyuk alapjait, főleg azért, mert a tanári mesterképzés már általában nem a konkrét tudásanyag bővítésére koncentrált, hanem inkább arra alapozva szakmódszer-

tani ismereteket adott. Az eredmény itt is kétszagos tanár lett, de sok esetben egyenlőtlen tudásanyaggal felvértezve. Ezzel a folyamattal kíván szakítani a tanárképzés új, osztatlan rendszere: a leendő tanár mindkét szakját, szakmódszertannal együtt és pedagógia-pszichológiai ismeretekkel kiegészítve tanulja az úgynevezett „közös tanárképzés” hat féléve alatt, majd pedig eldöntheti, hogy mely szakját, mely iskolatípusban (általános vagy középiskolai szinten) kívánja tanítani, így döntésétől függően további 2, 2,5 vagy 3 év vár rá a felsőoktatásban. Kiemelten fontos, hogy a választási lehetőség továbbra is adott, hiszen egyrészt 2 félév után bárki „kicszerélheti” egyik szakját (feltéve, ha az új választásra a felvételi eljárásban bejutott volna) és – bár jelenleg még nem tisztázott a hogyanja – valószínűleg arra is lehetősége lesz minden osztatlanosnak, hogy diszciplináris, tudományos vonalon folytassa tanulmányait.

Horváth Balázs, az ELTE BTK HÖK tanárképző referense a PBÚ érdeklődésére kifejtette, „*viszonylag zökkenőmentesen indult az új tanárképzés, amely inkább csak szerkezetében mutat változást, hiszen a képzés első fele nagy átfedést mutat a diszciplináris és a régi bolognai tanárképzéssel is*”. Balázs szerint kiemelten fontos az, „*hogy a leendő tanárok a saját szakterületeiken közel ugyanazt a tudományos képzést kapják, mint a nem tanár szakos társaik, hiszen biztos szakmai tudás nélkül nincs hiteles pedagógus. Reméljük, hogy az új rendszer a várt módon, rugalmasan és gördülékenyen tud majd működni*.” – zárta mondandóját.

Kovács Dávid Attila

A legnépszerűbb Erasmus országok térképe

Az Erasmus programban 33 európai ország vesz részt. A magyar hallgatók elsősorban Németországba, Spanyolországba, Franciaországba, Olaszországba és Hollandiába pályáznak, míg hozzánk Németországból, Törökországból, Franciaországból, Spanyolországból és Romániából érkeznek a legtöbben.

Az ösztöndíjasok száma évről évre növekszik, a 2011-2012-es tanévben rekord számú hallgató vett részt a programban. **4361 magyar diák utazott egyetemi tanulmányokra, illetve szakmai gyakorlatra** Európa különböző országaiba, és kiemelkedően sok külföldi diák döntött Magyarországot mellett is. Tavaly **3757 hallgatót fogadtak magyar egyetemek, valamint cégek és vál-**

lalkozások az Erasmus program keretében.

Európai szinten a résztvevők száma mostanra elérte a hárommilliót. Ennek megünneplésére az Európai Bizottság minden országból kiválasztott egy-egy diákot – Magyarországon a hárommilliomodik Erasmus hallgatót a Corvinus Egyetemen tanuló Nyilasovits Lilla képviseli, aki Belgiumban vett részt hét hónapos szakmai gyakorlaton.

A program hazai koordinációját a Tempus Közalapítvány végzi. További információ: www.tka.hu

Erasmus első hónap

Kalandozások Hollandiában

Amikor megtudtam, hogy Amszterdamban, a Vrije Universiteitén tölthetem az őszi félévemet, mindenki hevesen elkezdett kacintgatni, Hollandia, mi? Egyszer már voltam itt, de csak két napot, úgy gondoltam, tudom, mi vár rám, de annál sokkal több élményt tud nyújtani egy város, mintha csak turistaként látja az ember.

Busszal jöttem, mert neveléségesen olcsó volt a jegy, és a csomagokért sem kellett külön fizetni, amit persze mondanom sem kell, jól jött, ugyanis jól megpakoltam mindet: egy nagy bőrönd, túrzsák, kistáska. A pakolás előtt két héttel már elkezdtem gyűjteni a szobám közepére a holmikat, hogy ne az utolsó pillanatban derüljön ki, ha hiányzik valami. Csak néztem az egyre növekedő cuccupacot: á, simán be fog férni. Hát, annyira simán nem fért be, hogy a télikabátomat és a téli bakancsot postán küldték utánam Anyukámék. Szerintem jobb is volt a busz, mert a 22 óra ücsörgés egy kis átmenetet jelentett a két ország, a két élet között.

Mivel volt szállásom, nem féltem tőle, hogy mi vár rám, csak nagyon izgultam, hogy milyen lesz. Azt azért el kell mondanom, hogy a piszkos anyagiakkal az egyetem nem nagyon tud segíteni, mert a szállásomat már júniusban le kellett fog-

lalnom (a kollégiumban), és augusztus elsejéig ki kellett fizetnem előre 3,5 hónapot, az első utalást pedig csak egy hónappal később kaptam, tehát körülbelül 350.000 forintnyi euró lógott addig a levegőben. Ja, igen, itt nem annyiba kerül a kollégium, mint otthon. Mivel én még sosem voltam kolis, ez az egész élmény új volt, hamar összeszoktunk a többiekkel, tizenöten lakunk egy háromemeletes házikóban, közös a konyha, és minden emeleten van fürdőszoba, WC. A társaság nagyon színes, de pont ettől élvezem annyira, a lakótársaim között van görög, indonéz, kínai, francia, német, és még sokan mások. Sajnos a nyugat-európaiak hajlamosak a koszos edényt a csapban hagyni, ami elég idegesítő szokás.

Nagyon vártam, hogy elkezdődjön az egyetem, mert a megérkezés utáni két hét egy nagy bulispirálba rendeződött össze, sosem tudtam, hogy mikor fogok hazaérni, így a Skype-randik is nehézkesen indultak. Az itteni Erasmus fogadóbizottság (az ESN-VUniverse) a kocsmatúrától kezdve a sportnapig mindent megszervezett nekünk, valamikor nagyon, valamikor kevésbé lelkesen. Az még hozzátartozik, hogy mindenért fizetni kell (és nem is keveset), a legdurvább, hogy a szórakozóhe-

lyeken a mosdóhasználatért is pénzt kérnek, ami különösen kellemes, ha az ember alkoholt fogyaszt.

Az óráimat azért vártam, hogy azokat a dolgokat, melyeket otthon megtanultam egy „kelet-közép-európai” nézőpontból (a nyugat-európaiak nem használják a „közép” jelzőt), most láthassam egy másik oldalról is. A tanév beosztása egyébként itt teljesen eltérő, kezdve azzal, hogy minden tárgy 6 (!!) kreditet ér, és az őszi félév három részre van bontva: szeptember-október, november-december és január. Minden rész külön van, vizsgával a végén, az első két részben 2-2, a harmadikban egy tárgy van. Heti kétszer vannak az előadások, és rengeteget kell rájuk készülni a maradék időben.

Mivel Amszterdamban vagyok, természetesen vettem egy biciklit, villamoson összesen egyszer ültem, mert közel van a belváros, és nem is esik (egyelőre) annyit az eső, mint mondták nekem, de azért van egy jó kis vitorlás dzsekim. Minden hétre jut egy múzeum, ami teljesen más élményt okoz, mint a turista rush múzeum- és városnézés. Beiratkoztam egy holland kurzusra, ami a jövő héten kezdődik, ingyen tartja egy férfi a könyvtárban (ahonnan egyébként nagyon jó a kilátás, ezt sem tudnám, ha turista lennék).

A Heineken gyár helyett a kisebb sörfőzdeket érdemes látogatni, negyedannyi a belépő és négyszer olyan finom a sörük. Szerencsére most süt a nap, a vizsgák réme sem fenyeget még, és a repülőjegyem is megvan a karácsonyi szünetire. Utóiratban annyit üzennék, hogy aki teheti, próbáljon pályázni februárban, bárrová.

Boda Daniella

„Trenger du pose?”

Az őszi félév megkezdődött. A régi motoros hallgatók és a friss gólyák elárasztották a BTK campusát, a TreffOrt Kertet, a Könyvtár Klubot és nagy örömek közepette a tantermeket is. Ez a látvány számomra mindig felemelő volt, ám idén az évkezdést pár ezer kilométerrel messzebb élhettem át – méghozzá Norvégia egyik kicsiny, gyönyörű városkájában, Bergenben. Élmények következnek egy Erasmus útról.

Sokszor komikus, hogy milyen kérdéseket tesznek fel az embernek, ha egy olyan városban él és tanul, ami Európa periférikus részén helyezkedik el. Nagy kedvenceim a „Láttál szarvasokat, jegesmedvék is vannak?” vagy az utalások a hidegre és a drágaságra, ugyanis sokak képzeletében így él Norvégia. Nos, bergeni tanulmányutam előtt volt szerencsém Oslóban tölteni pár hetet, ahol szinte végig napsütéses időnk volt, ekkor már kezdtem azt hinni, hogy rácsáfolhatok a hideggel kapcsolatos vádakra. Ezután jöttem Bergenbe, ahol szinte mindig esik az eső, és ez nem tréfa. Viszont az egyik legszebb dolog ezekben a norvég városkákban, hogy ha egyszer kisüt a nap, az annyira szép és kellemes, hogy kárpótol mindenért. De ennyit az időjárás-jelentésről.

Szarvast nem láttam, és jegesmedvék sincsenek, viszont ha megkérdezik tőlem, hogy mennyi norvégot tanultam eddig, mindig a „Trenger du pose?” ugrik be. Talán ezt sajátítottam el elsőnek. Ami azért is volt vicces, mert a dialektusuk miatt az első vásárlásaimnál fogalmam sem volt, mit kérdeznek tőlem, csupán erősen bólogattam, és mindig sok szaty-

rot kaptam. Mint kiderült, azt jelenti, kérekszatyrot. Bár sokat tanultam eddig, és az iskolapadba is hamar beültetek minket, nem ez lenne a legfontosabb, amit kiemelnék az Erasmus úttal kapcsolatban.

Norvégia fantasztikus hely, azon belül Bergen pedig különösen hangulatos, hiszen hét hegy veszi körül, és egy fjordban nyugszik a város. Már amikor nyugszik. Ha valakinek olyan tévképzete lenne az országról, hogy itt mindenki jól él és boldog, minden tiszta és tökéletes, az téved. Itt is rengeteg koszos rész van, a cigi csikkeket és a snus maradványokat néhol meg se lehet számolni. Az emberek eléggé zárkóztak, nem túl udvariasak, és nem részesítik kiváltságokban a „gyengébb nemet” vagy az időseket. De ez mind úgy szép, ahogy van, és első látásra bele is szerettem. Az emberek nem túl csevegősek, de ha jobban megismered őket, nagyon kedvesek és odaadóak. Engem nem zavar, ha tömegközlekedés közben nem kell jópofiznom senkivel. Az udvariatlanság pedig nem feltétlen az, aminek látszik, csupán itt a nőket egyenrangúként kezelik, és ez az az izgalom, hogy „becsapják” előttük az ajtót. Az emberek nagy része fitt és szeret sportolni, beleértve az idősebb korosztályt is, így nem igénylik, hogy pátyolgassák őket. Az a rész, hogy jól élnék, pedig általában igaz is.

A kiutazásom előtt meg voltam róla győződve, hogy itt, az Erasmuson nem fogok sokat eljánni bulizni, elvégre Norvégia

olyan nyugis, így főként tanulni és olvasni fogok a szobámban. Nos, ennek totálisan az ellentette történt, hiszen már az első héttől fogva remek bulikat szerveztek nekünk, és nagyon jó társaságok alakultak ki. Lassan többet bulizok itt, mint otthon... A bulizáshoz még annyit hozzátennék, hogy förtelmes norvégokkal egy szórakozóhelyen táncolni, mivel főként a tömegről és a lökdösésről szól – persze nem szándékosan. Azt hiszem, itt egy magyar az első negyed óra után verekedésbe kerülne. De ehhez is hozzá lehet szokni, nekem is sikerült. Bergen általában péntek és szombat este bulikba fullad, és az utcák megtelnek táncolni vágyó, enyhén illuminált fiatalokkal. Ilyenkor mindig pesties érzés fog el.

A buliturizmust félretéve az Erasmus út és a Bergeni Egyetem új kapukat nyitott meg előttem, sokkal szélesebb lett a látókörom. Új módszereket ismertem meg, mind az oktatásban, mind a tanárok hozzáállásában, ami rendkívül érdekes számomra. Nagyon szeretek itt egyetemre járni, bár minden reggel egy kisebb hegyre kell „felhikingolnom” érte. Persze hiányzik Magyarország és az ELTE, és várom az első közös találkozókat és az olcsó italozásokat a magyar barátaimmal. Lényegében elmondhatom, hogy az Erasmusnak köszönhetően életem egyik legnagyobb kihívását és legszebb félévét teljesíthetem. Sok elintéznivaló és bosszúság jár vele, de teljesen megéri. Rengeteg új élményt és barátot szerezhetek, és ami a legfontosabb: önállóak és erősebbek lesztek. Hiszem, hogy ez egy önismereti próba is.

Sikeres félévet kívánok mindenkinek, a tél pedig közeleg, így hamarosan ismét egyként járkalhatok az ELTE-sek közül a campuson.

Juhász Gréta

A Kárpát-medencei magyar felsőoktatási térről

avagy hogyan tanulnak Kolozsváron budapestiek?

Érdekes kérdés, igaz? Mi vesz rá egy budapestit vagy egy kiskőrösit arra, hogy tanulmányait Kolozsváron vagy épp Komáromban kezdje el vagy folytassa? Vajon mit jelent az, hogy Kárpát-medencei magyar felsőoktatási tér, és mi köze van ehhez az ELTE-nek és azon belül az ELTE BTK-nak, vagy akár a hallgatói önkormányzatoknak?

Hallgatói mobilitás tegnap és ma

Nem árulunk el nagy titkot akkor, ha leírjuk: a 20. század elejéig teljesen természetes volt az, hogy egy pápai adott esetben Pozsonyba, míg egy nyíregyházi Kolozsvárra ment egyetemre. Aztán jött a világégés és a Kárpát-medencei (magyar) gazdasági, kulturális, valamint oktatási „tér” feldarabolása, megszüntetése. Hajdani egyetemeink áttelepültek az anyaországba (pl. Szegedre és Pécsre), miközben az utódállamok az elszakított területeken új felsőoktatási intézményeket alapítottak vagy „rátelepedtek” a régi, nagy múltú magyar intézményekre.

A kihonban élő magyar fiatalok anyanyelvükön való továbbtanulásának lehetőségei így folyamatosan szűkültek, a helyzet még a rendszerváltást követő néhány évben sem változott gyökeresen.

Ki segít?

Az ekkoriban regnáló magyar kormányok – egy ideig – úgy gondolták, hogy a kihoni magyar nyelvű felsőoktatásban tapasztalható mostoha körülményeket úgy lehet legegyszerűbben kiküszöbölni, ha az anyaország kedvezményeket biztosít, ösztöndíjakkal támogatja a határon túli magyarok hazai egyetemeken való továbbtanulását. A 90-es évek elejére-közepére jellemző folyamat járulékos következménye azonban az lett, hogy „eltűnt” a magyar anyanyelvű értelmiség kihonban, hisz döntő többségük Magyarországon telepedett le.

Paradigmaváltás következett, mégpedig a kihoni magyar egyetemalapítások korszaka. Sorra jöttek létre az anyaország költségvetési forrásaiból (itt azért nem kell

óriási összegekre gondolni, az összeg körülbelül az anyaországi felsőoktatási állami hozzájárulás 2%-ának felel meg) létrehozott kihoni magyar egyetemek, például a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem vagy a beregszászi Il. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola. Ezzel párhuzamosan a legtöbb, kihonban működő állami fenntartású egyetemen magyar tannyelvű szakok (is) indultak. A piac törvényszerűségei szerint a kereslet megteremtette a kínálatot. Nem véletlen, hogy a kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetemen ma már a vegyészmérnökségtől a koreai nyelvig mindent lehet magyarul tanulni.

Ha nem nézzük az országhatárokat, akkor a helyzet kicsit a 20. század elejéig tartó állapotokra hajaz. Az egyszeri révkomáromi – ha Győrbe nem vették fel – jelentkehet és tanulhat (az egyébként a szomszédban található) komáromi Selye János Egyetemen. A képzés nyelve magyar, az egyetem magyar, az évfolyamtársak magyarok, sőt még a város is zömében magyar.

Versenylelőny nálunk

És ezzel máris létrejött a Kárpát-medencei felsőoktatási tér, melynek legfontosabb eleme az, hogy ma már nem kizárólag egyirányú, vagyis a határon túli területekről az anyaország felé tartó hallgatói mobilitás figyelhető meg a magyar anyanyelvű hallgatók körében, hanem ennek fordítottja is, sőt, egyre inkább ez a jellemző. Egyre több magyarországi végzős dönt ugyanis úgy, hogy például a jogi vagy gazdasági képzésekben tapasztalható magas ponthatárok, az államilag támogatott helyek

alacsony száma vagy egyszerűen csak a költségtérítés jóval alacsonyabb volta miatt valamelyik kihoni, magyar nyelven (is) oktató felsőoktatási intézményben tanul tovább. Példának okáért a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem általános orvosképzésének tandíja jóval alatta marad a SOTE-énak, miközben a képzés színvonala ugyanolyan magas, sőt, a városban még a tömegközlekedés is ingyen van a hallgatóknak.

És hogy miért fontos ez az ELTE-nek és azon belül is a bölcsészkaroknak? Azért, mert a helyi, kari hallgatói önkormányzat – anyaországi partnerszervezeteivel szemben – egyedülálló módon, már lassan egy évtizede működött kiváló formális és informális kapcsolatokat a Kárpát-medencei magyar hallgatói és diákszervezetekkel, valamint ifjúsági szövetségekkel. Így tehát egyedülálló módon, hatalmas versenylelőnnyel tudunk beszállni a Kárpát-medencei felsőoktatási térben folyó, intézmények közötti versenybe, mindenkinél hamarabb köthetünk együttműködési- és partnerszerződéseket kihoni egyetemekkel és karokkal, így mindenkinél hamarabb használhatjuk ki a Kárpát-medencei egységesülő felsőoktatásának előnyeit.

Kovács Dávid Attila

Szenvedünk, de legalább nem is várunk mást

Bizonytalannak látjuk a jövőt, nem bízunk semmiben, passzívak vagyunk, és ha éppen ráérünk, a képernyőt bámuljuk – ilyennek mutatja a 15-29 éves fiatalokat a Magyar Ifjúság 2012 című tanulmánykötet. A nagymintás felmérés a hazai fiatalok gondolkodását és az élet különböző területeihez való hozzáállását vizsgálja, 2000 óta immár negyedik alkalommal.

Csöndben vagyunk, szenvedünk, de nem gondoljuk, hogy jobb lesz. A 15-29 éves korosztályt vizsgáló Magyar Ifjúság 2012 felmérés 8000 fiatalot kérdezett politikáról, párkapcsolatról, munkáról és szabadidőről. Az ingyenesen letölthető tanulmánykötet nyolc nagy témakörben mutatja be az ifjúságkutatás eredményét, de már a köszöntőben leszögezi, hogy korunk fiataljai általában bizonytalanok az értékválasztásban, félnek az elkélezettségétől, ráadásul nem látnak maguk előtt stabil jövőképet sem. Ezek után nem meglepő, hogy a felmérés szerint a fiatalok a munkanélküliséget és a létbizonytalanságot tartják a legégetőbb problémáknak, miközben háttérbe szorultak a droggal vagy az alkohollal kapcsolatos gondok, amelyek a korábbi években jobban foglalkoztatták az ifjúságot.

Nem bízunk, hát hallgatunk

A kutatás kimutatta, hogy a mostani 15-29 évesek korántsem alkotnak lázadó generációt. A válaszadók fele elfogadja szülei értékrendjét, és 33 százaléká közömbös a kérdésben. Ha nem is lázongunk, a közintézményekbe vetett bizalmunk állapota nem túl szívdertő. 2008-ban még az Alkotmánybíróságról, a köztársasági elnökről és a polgármesterről is pozitívan vélekedtek a megkérdezettek, mostanra viszont óriásit zuhant ezen intézmények megítélése. Amúgy is a negatív tartományban volt, de még tovább csökkent a kormányba, az országgyűlésbe, valamint a bankokba vetett bizalom.

Az elégedetlenség ellenére a fiatalok nem

szívesen szerveződnek: a közéleti passzivitás és a demokratikus részvétel bizonytalanságai nagy problémát jelentenek. Az ifjúság társadalmi közérzete folyamatosan romlik, de közben mégsem alakul ki politikai generáció. A megkérdezettek 57 százalékát egyáltalán nem érdekli a politika, és csak két százaléka tanúsít iránta fokozott érdeklődést.

Képernyő-társadalom

Ami a fiatalok szabadidejét illeti, kiderült, hogy a többség szeret a barátaival lógni, de legszívesebben az internetet használja, amikor ráér. 2008-ban még a tévé dominált, mára viszont az internet vette át a helyét a legnépszerűbb elfoglaltságok listáján. A szabadidős elfoglaltságok között többségben vannak a passzív tevékenységek, de csökkent a zenehallgatásra, a sportolásra és az olvasásra fordított idő is. A 15-29 évesek nagy része a könnyű műfajokat részesíti előnyben, olyannyira, hogy

60 százalékuk még sosem volt múzeumban vagy színházban. Érdekes, hogy a zenehallgatás abszolút háttérbe szorult: az ifjúság negyede sosem tölti ezzel az idejét. A kutatók összességében képernyő-társadalomnak nevezték el a korosztályt, amelynek a tévé és a számítógép a legmeghatározóbb szabadidő-eltöltési eszköze. Ennek ellenére is figyelemre méltó viszont, hogy a számítógéppel, internettel és mobillal való ellátottságunk lassabban nő a korábbi években tapasztaltnál, a játékkonzolok, digitális fényképezőgépek és zenelejátszók elterjedése pedig drasztikusan csökkent. Utóbbi oka elsősorban az lehet, hogy az általuk betöltött funkciókat manapság egyetlen eszköz, az okostelefon egyesíti, amivel a megkérdezettek 31 százaléka rendelkezik. A fiatalok médiahasználati szokásait vizsgálva kiderül, hogy az e-mail, az sms és a Skype használata is visszaesett, az otthoni polcon levő könyvek becsült száma pedig több mint 50 százalékkal csökkent.

Házasodnánk és gyereket is akarunk

A felmérés vizsgálta a fiatalok családi életét és az erre vonatkozó terveit is. Kiderült, hogy a fiúk felének általában 20 éves korára, a lányok 50 százalékának pedig 18 éves korára volt már legalább egy barátja vagy barátnője, igaz, a megkérdezettek 24 százaléka még sosem volt kapcsolatban. A többség – különösen a nők – továbbra is szeretne házasságban élni, de az általános vélemény szerint az élettársi kapcsolat semmivel sem ad kevesebbet, mint a házasság. Ami a gyerekvállalási terveket illeti, a legtöbben két gyermeket szeretnének, akik viszont nem terveznek családot alapítani, általában az anyagi nehézségekkel indokolják döntésüket.

A fiatalok bizonytalanságáról, bizalomvesztéséről és passzivitásáról tudósító tanulmánykötet a kutatópont.hu oldalon érhető el, ahol a fentiekben túl részletes diagramokon ismertetik az eredményeket.

Szurovecz Illés

Füvezz az egészségedért!

Ősszel mindenki szalad a gyógyszertárba, hogy beszeresse a leghatásosabb készítményeket, antibiotikumot írát fel a háziorvosával. Persze, ez is kell. De van, amikor a kevesebb néha több. Sokan nem ismerik el a gyógynövények pozitív hatását, pedig már ez is trendinek számít az egészséges életmód mellett. Évek óta azt tapasztalom, hogy igenis megéri kipróbálni őket. Azokat a gyógyfüveket szeretném bemutatni, amelyeket én is kipróbáltam, és amelyeket határozottan tudok ajánlani mindenkinek.

A kamillával kezdem, mert szinte már nincs olyan ember, aki ne ismerné a kamilla csodálatos erejét. A legtöbb gyomorpanaszokra, görcsoldásra, gyulladáscsökkentésre és emésztésserkentésre használják. Langyosan a hajra öntve és bedörzsölve pedig szőkitő hatású. Ha kamillát vásárolsz, csakis egyben szárított virágokat vegyél, mert a filteres változatnak maximum nyugtató hatása van.

Hallottál már az izlandi zuzmóról? Ha torokfájós vagy, itt az ideje, hogy beszeress egy csomaggal. Az egyik legkedveltebb nővény tüdő- és torokpanaszokra. Különösen a száraz köhögés és a kezdődő influenzás fertőzés gyógyítására alkalmas, de gyomorrontás, étvágytalanság vagy betegség utáni gyenge állapot esetén is bevált szer. A kellemes teaíz nem garantált, mondhatni szörnyű, de inkább iszom ezt, mint köhögjek egész éjszaka.

Eleged van a Neptunból? Megbántott a lakótársad? Keveset alszol mostanában? Tudom, mi kell ide: citromfű és levendula. Mindkettő idegnyugtató hatású, a fejfájás is elmúlik tőle. Ha az idegesség miatt egy falat sem megy le a torkodon, próbálkozz citromfűvel, remek étvágygerjesztő. A levendulavirágokat pedig gyakran alkalmazzák nyugtalanság, alvászavarok, idegi alapú gyomor- és bélbántalmak kezelésére.

Nyakunkon az október, a november, a megfázások és az influenza kezdeti szakasza. A nyári szünidő alatt elraktározott energia kezd megcsappanni, és itt az ideje az immunrendszerünket felerősíteni a téli hónapokra.

Lányok, figyelem! Olyan nincs, hogy valaki az élete során nem fázik fel legalább egyszer. Nem is kell hozzá miniszoknyában lenni télen, elég csak picivel vékonyabb cipőt felvenni. Én már fáztam fel strandon 33 fokban is, úgyhogy a következő gyógyfüvekre kimondottan esküszöm. Három a magyar igazság: cickafark, apróbojtorján, orvosi medveszőlőlevél. A cickafark főként női hasi fájdalmaakra jó, emellett gyulladáscsökkentő és antibiotikus hatása is van. Alkalmazható forrázatként is, de ülfürdőnek is hasznos. Az apróbojtorján – népies nevén párlófű – teája nemcsak finom, de remekül szolgál a húgyhólyag panaszaira, megelőzhető vele a vesehomok és vesekő képződése. Az orvosi medveszőlő teát a tudomány kiegészítő terápiaként ajánlja a hólyag- és vesebetegségekben. Ajánlott még epekőbántalmak esetén, valamint baktériumok okozta enyhe húgyúti fertőzésnél. Ebből a három fajta gyógynövényből szoktam venni egy-egy csomaggal, összekeverem őket és kúraszerűen iszom. Vizelethajtó, gyulladáscsökkentő, pont, ami a megfázás ellen tökéletes.

Fontos megjegyezni, hogy ezeket a gyógyteákat kúraként kell inni, mert egy idő után akár immunissá is válhat rá az ember. Sokan nem ismerik el a gyógyteák, gyógyfüvek jótékony hatását, jobban bíznak az emberek a masszív antibiotikumokban. Nyilván nem akkor kell a teát meginni, amikor fél lábbal közelebb kerüdtél a tüdőgyulladásához. Ezek kiegészítő, illetve megelőző terápiák, tehát komoly baj esetén nem szabad a gyógyszert ezekkel helyettesíteni. Viszont, ami a legfontosabb: csakis úgy működik a gyógynövények hatása, ha hiszel benne, ha úgy érzed, segít rajtad!

Termul Helga

Nincs is szebb látvány az aranyló őszi napsütésnél, a tikkasztó nyári meleg, a kókadozó növények után igazi felüdülés a szemnek a színesebből színesebb levelek látványa. Na meg persze előkerülnek a vadgesztenyék, amik gyerekkorunkban az ősz legjobb játékaának számítottak. A lehullott levelek közti szaladgáláshoz pedig soha nem lehet túl idős az ember. Az esti füstös, csípős levegőben pedig nincs is jobb, mint bevacolni egy finom tea vagy kakaó mellé, illatgyertyával párolgatni és egy jó könyvet olvasni.

Amihez pedig a nyár túl meleg, az ősz tökéletes: egy hétvégi erdei túra, biciklizés, tábornútnál mályvacukor sütögetés. Ilyenkor lehet igazán hatásos tájképeket csinálni, a színek, fények nagyon szép dolgokat tudnak produkálni. A buszozás pedig már nem olyan kellemetlen, mint a 40 fokokos BKV járatokon, egy hosszabb úthoz pedig jó érzés beülni a fűtött buszba, és az

Örülünk az ősznek is!

Vége a nyárnak, már mindenki túl van a költözködésen, beiratkozáson, az első napokon az iskolában, és ilyenkor szinte azonnal szakad ránk a koránkelés, a sok tennivaló és persze a rossz idő. Nagy a kontraszt a napozással töltött nyári délutánok és az esős, ködös szeptemberi napok között, de van jó dolog az őszben is – ráadásul nem is kevés.

esős tájat bámulni. Nem utolsó sorban végre felvehetjük a kényelmes, kötött pulcsikat, ha pedig átfagyva érünk haza, egy forró fürdőnél nincs is kellemesebb.

Ilyenkor a természetből is ötleteket meríthetünk a szobánk és a lakás dekorálásához, és a borús napokon ez is felvidítja az embert. Az esős, sáros időben az ember csak ledobja valahova a vizes cipőket, de ezt is lehet leleményesen csinálni. Ha egy laposabb fémtálcába színes köveket szórsz, a víz is jó helyre csöpög, és nagyon jól is néz ki. Ha szereted a természetes de-

korációt, fogj pár préselt levelet, és akár vázában, fűzérre fűzve díszítheted vele a szobád. Ha pedig egy befőttes üvegre ragasztod őket, egyszerűen megoldható a hangulatvilágítást, és egy fahéjas gyertya mellett nem is fogsz már a nyári napokon merengeni.

Lényeg a lényeg: a nyári bulik, strand, a sok fagyizás után itt az ideje, hogy összekapjuk magunkat a következő szemeszterre, és elkortyoljunk egy finom teát a tanulnivaló mellett.

Lucz Viki

Őszi finomságok

A borús őszi délutánokon megessik, hogy az embernek semmihez sincs kedve, és maximum az ágyban filmezés jöhet szóba. Egy-egy ilyen napot mindenki megérdemel, és ilyenkor nem árt, ha kéznél van valami harapnivaló.

Ha nem érzel magadban elegendő kompetenciát a süteménysütéshez, ezt az édességet neked találták ki. Gyors, olcsó és a diétádnak sem tesz keresztbe. A diós sült alma elkészítése igen egyszerű: fogj négy almát, magházukat távolítsd el, és vágd fel

őket négy szeletre. Ízesítsd fahéjjal, majd kend meg darált dióból, mézből és (opcionálisan) mazsolából összeállított krémmel. Ezután pakold egymásra a szeleteket úgy, mintha össze akarnád rakni az almát. Csomagold vajjal kikent alufóliába, majd süsd át. Mindenképpen me-

gen fogyasztd!

A sült almát többféleképpen kombinálhatjuk, a kicsit kalóriadúsabb verziója nagyon ínycsiklandó. Dolgozz össze 20 dkg vajat, ugyanennyi lisztet, 2 evőkanál tejfölt és egy csipet sót. Ha összegyúrtad, vékonyra nyújtsd ki, és akkora szeleteket vágj, hogy bele tudd csomagolni az almákat. A gyümölcsöket vágd össze, magházukat távolítsd el, és töltsd meg őket gesztenyepürével. Végül göngyöld bele a tészta. Kend meg a tetejüket tojássárgájával, szurkald meg és mehet is az előmelegített sütőbe. Fahéjas porcukorral táld.

Ha pedig valami könnyebb harapnivalóra vágysz, próbáld ki a szőlősalátát! Vegyél egy fűrt szőlőt, egy fej salátát, egy kisebb kígyóborkát és egy lilahagymát, pár szem olajbogyót, egy evőkanál szőlőmag olajat és ízlés szerint pár csepp balzsamecet. A zöldségeket szeld fel, ha pedig nagy szemű a szőlő, vágd félbe a szemeket. Ezután locsold meg az ecettel és az olajjal, és már kész is. Önmagában is nagyszerű, de pirítóssal igazán laktató.

Az édességek után pedig az ember már csak egy forró itókára vágyhat, és az sem baj, ha kivételesen ez a finomság sem kíméli a fogakat. Kezdd el melegíteni 3 deci tejet, és szépen lassan oldj fel benne kakaóport. Amikor forr a tej, keverj bele egy kanál Nutellát. A tetejét spékeld meg egy kis fahéjas tejszínhabbal, és már kezdődhet is a filmmaraton!

Lucz Viki

Környezettudatos takarítás kezdőknek és haladóknak

Tudtátok, hogy a takarításnak is van világnapja? Szeptember 20-a környékén, és mindig hétféjére esik – nem véletlenül. Ennek apropóján jártam utána, mit tehet az ember, ha nem csak lelkesen, de okosan akar nekiesni a ház, a lakás vagy a szobája szebbé tételének.

A tisztítószeresek piaca hatalmas, hiszen a legtöbben szeretünk tiszta, vagyis kosz, por és vízkömentes lakásban élni. A reklámokban látható szerek azonban többnyire igen erős vegyi anyagokkal érik el a „csikmentes ragyogást” és az antisztatikus felületeket. Ezek az anyagok pedig sokszor nem csak a piszokra, hanem az egészségünkre is veszélyt jelentenek, akár allergént, akár hosszú távon jelentkező károsodások okozójaként, érdemes tehát megfontolni: tudunk-e élni nélkülük?

A válasz – és ezzel remélem, nem árulok el nagy titkot – igen. Sőt! Egy közepesen jól felszerelt háztartásban már meg is van

mindaz, amivel kiválthatjuk a bolti tisztítószereket, így nem kell ezeket kidobnunk ahhoz, ha csak kísérletezni szeretnénk.

A környezettudatos takarítás három anyaggal dolgozik, ezek pedig a citrom, az ecet és a szódobikarbóna. A szó szoros értelmében véve ezek is vegyi anyagok, azonban sokkal barátságosabban bántanak el a piszokkal, mint mondjuk a sósav. Ezekén kívül már csak egy-két rongyra és vízre lesz szükségünk – lássunk tehát neki! A fürdőszobában az ecet és a citrom lesznek segítségünkre. Mindkét esetben a sav vízkőoldó hatását használjuk ki: a kifacsart citrommal a csaptelepeket, míg a

spriccnis flakonba töltött ecettel a nagyobb felületeket (kádat, mosdókagylót, ablakot) tisztíthatjuk meg. Öblítés és szárazra törés után pont úgy csillognak majd, mint az „igazi” tisztítószeresek hatására.

A konyhapult és a tűzhely takarításához előbb be kell szórni őket szódobikarbónával, majd ecetspray-nk segítségével el kell érni, hogy az anyag pezsegni kezdjen. Így gyakorlatilag helyettünk dolgozik, dörzsölés nélkül oldja fel a szennyeződéseket. Amikor már nem halljuk a buborékok pezsgését, elég csak letörölni egy ronggyal, és volt-nincs kosz. Az ecet és szódobikarbóna a csempe tisztításakor is jól jöhetnek, ha pedig eldugult a lefolyó, egy evőkanál szódobikarbóna, két-három evőkanál ecet és egy kanna forró víz elegyével érdemes próbálkozni, mielőtt szelőlőt hívunk.

Remélem, sikerült kedvet csinálnom a takarításhoz, és világnap ide vagy oda, hétfégén nekiláttok, és adtok egy esélyt ezeknek a szereknek – a környezet hálás lesz érte!

Táplálkozz zölden!

Nem csak vásárolni, takarítani és közlekedni lehet „zölden”: táplálkozni is! Ráadásul ez sokszor nem is kerül olyan sokba, mint hinnénk. Elég néhány alapelvet szem előtt tartani, és máris sokat tettünk környezetünk és szervezetünk egészségesebbé, zöldebbé tételéért.

Egyik ismerősöm nemrég érdekes diétába kezdett, noha egy dekát sem szeretett volna fogyni. 50 km-es diétájával az volt a célja, hogy tesztelje: lehetséges-e úgy vásárolni, hogy minden alapanyag a környékről, jelen esetben 50 km-en belüli távolságból származik. Nem volt egyszerű dolga, hiszen amellett, hogy magyar termékeket kellett keresnie, még azt is meg kellett néznie, pontosan melyik városból utazott Budapestre az étel. Elsődleges beszerzési forrásává vált a piac és a kézmű-

ves vásárok, de szerencsére a hipermarketek polcain is talált olyasmit, amit jó szívvel megvehetett.

Az elsőre örültek tűnő ötlet engem is elgondolkodtatott: lehet, hogy finom a téli padlizsánsaláta és tavasszal az első doboz spanyol eper, de jó nekem, illetve nekünk, földlakóknak az, hogy több ezer kilométert utazott, kamionban vagy repülőn, jobb esetben vonaton? Nem, nem jó. A zöld táplálkozás első alapelve tehát az, hogy lakóhelyünkhöz minél közelebből kell származzon az étel, hogy szállítása minél kevesebb környezetterheléssel járjon.

A másik szempont, amelyet érdemes szem előtt tartani, az a csomagolás. Még ha nem is áll módunkban a drágább bioélelmiszerek megvásárlása, mindennapi csemegéink közül is jobb, ha az egyesével csomagolt helyett a multipackot

vagy a nagyobb kiszerelest választjuk, illetve ha preferáljuk az újrahasznosítható csomagolóanyagokat – amelyeket az étel elfogyasztása után lehetőleg tudatosan a szelektív gyűjtőkben helyezzünk el.

A harmadik szempont pedig azokat érinti, akik otthonról hozzák az ennivalót: ha lehet, használjunk dobozt! Az elsőre kisiskolásnak ható uzsonnás dobozok ugyanis többször használhatóak, mint a műanyag- vagy alufólia, amelyet minden nap kidobunk, hosszú távon pedig olcsóbbak is.

Végezetül pedig egy találós kérdés: tudjátok, miért hagyta abba az ismerősöm az 50 km-es diétáját? Mert kiderült, hogy Túró Rudít lakóhelyének 50 km-es körzetében egy cég sem gyárt. Érdemes tehát odafigyelni arra is, hogy kezdeti lelkesedésünk ellenére is csak olyan változásokat vállaljunk be, amelyeket hosszú távon is be tudunk építeni a mindennapjainkba.

Van WiFi az ELTE-n.

De miért nem tudok csatlakozni?!

Emlékszem, mennyire örültünk, amikor kialakították a campus WiFi lefedettségét. Végre nem kell hazáig várnom, hogy ránézzek az e-mailjeimre, bármikor leülhetek öt percre netezni, hurrá! Aztán az első örömkötés után nekiláttam a csatlakozásnak. Nem volt egyszerű, és azóta is látom, hogy az elsősök és az újonnan érkezettek hogyan küzdenek vele. Idén is nehézséget okozott jó néhány csoportársamnak – így született meg ez a kis összefoglaló.

Az ELTE BTK falain belül rengeteg vezeték nélküli internetes csatlakozási pontot láthatunk, ezek nagy többsége azonban vé-

dett, vagy igencsak limitált hatósugarú. Három olyan hálózat is van azonban, amelyre bárhol, bármikor csatlakozhatunk.

Az egyik az ELTE Guest nevű, amelyhez bárki csatlakozhat, titkosítás és azonosítás nélkül. Innen azonban csak az Informatikai Igazgatóság honlapját és az Ügyfélkaput, valamint a NEPTUN tanulmányi rendszert lehet elérni. Sokaknak ez is elég, ha csak órát szeretnének felvenni vagy megnézni, hol is lesz az előadás.

A másik, szintén az egész campust lefedő hálózat az EDUROAM. Ehhez már hitelesítés szükséges, azonban nagy előnye, hogy a hálózatot az egyetem polgárai más, az EDUROAM-hoz csatlakozott intézményekben is használhatják úgy, hogy a felhasználói névhez megadják a WiFi azonosítójukat és utána írják a @elte.hu-t pl.: felhasználónév@elte.hu. Az egyéb beállítások hasonlóak, mint az ELTE hálózat esetén, de intézményenként lehet eltérés

a WPA verziója, valamint a titkosítás típusa között.

A harmadik, és valószínűleg legtöbbek által használt WiFi hálózat az ELTE nevű, amelynek használatához WiFi azonosítás kell igényelni az Ügyfélkapun keresztül (ügykezelelo.elte.hu). (Ugye, milyen jó, hogy az „ELTE Guest”-en keresztül ez elérhető?) A Neptun kóddal és jelszóval történő bejelentkezés után néhány jól követhető lépésen át megkaphatjuk Caesar azonosítónkat és beállíthatjuk jelszavunkat, amellyel ezután már könnyedén be is léphetünk majd az ELTE-s WiFi-be.

Okostelefonon és táblagépen általában a bejelentkezési adatok megadása után nem szokott különösebb probléma lenni a csatlakozással, ha azonban a laptopunk rendetlenkedik, érdemes végigolvasni a <http://iig.elte.hu/WiFi/beallitasok> oldalon található információkat.

Varga Judit

Tele van már a... cekkere!

Ha külföldi ismerőseink Budapesten járnak, egy valamit mindig megjegyeznek: mennyi itt a piac! Igazuk is van, hiszen a nagyobb tömegközlekedési útvonalak mentén több kisebb-nagyobb csarnok, hétvégenként pedig számtalan alkalmi piac várja a háztáji finomságok után ácsingózókat. De melyik vajon a legjobb?

Ha pesti ismerőseimet kérdezem, jártak-e már itt piacon, szinte mindenki igennel felel. Nem csoda, hiszen az egyetem vonzáskörzetében több jól megközelíthető csarnok is található.

A Bölcsészakartól nem esik messze például a Fővám téri vásárcsarnok, amelyet a CNN Travel idén Európa legjobb piacának választott. Ez nem is meglepő, hiszen nem csak sok-sok finomságot, friss zöltséget és tejterméket lehet venni, de maga az épület is hangulatos és kulturált. Ráadásul rendszeresen szerveznek temati-

kus heteket, amikor egy-egy nemzet ételeit, fűszereit, specialitásait ismerhetik meg a vásárlók.

Azok az ismerőseim, akik a TáTK-n is vettek fel órákat, a Fehérvári úti csarnokra esküsznek. Az elsöre talán kaotikusabb, sok kisebb árusnak helyet adó piac alacsony árai bizony nem csak az idős néniknek, hanem a friss zöltségekre és gyümölcsökre vágyó, takarékoskodó egyetemistáknak is vonzóak lehetnek. Arról nem is beszélve, hogy az emeleten kimerített tej, házi joghurt és egyéb ínycsikmélis is kaphatók, a földszinti részen pedig a virágpiac csábítja a lakást dekorálni vágyó lányokat.

Nagy előnye még ennek a csarnoknak, hogy egy eldugottabb részén „kimérős” magos pult is található, ahol az előre csomagoltnál sokkal olcsóbban lehet megvenni a szombati házimoizáshoz a moogyorót, meccsnézéshez a tökmagot – s

nagy álmunk egyszer összeállítani álmaink diák (akaram mondani: hallgatói) csemegejét mazsolával, fenyőmaggal és egyéb finomságokkal.

Szintén a négyes-hatos vonalán található a Rákóczi úti piac, amely a nyár egyik kellemes meglepetése volt számunkra. A kínálat ugyan nem olyan széles, mint a fentebb említett helyeken, de kisebb mérete miatt hamarabb megtalálható a legszebb vagy legolcsóbb portékát kínáló árus. Ezáltal akár olyan gyorsan is végezhetünk a bevásárlással, mintha a jól ismert sarki boltba szaladtunk volna be.

Ha ti azok közé tartoztok, akik nem jártak még piacon, érdemes a fenti három piac valamelyikével kezdeni – ha pedig felépül a négyes metró, egy napba akár mindhárom csarnokot belesűrítethetitek!

WJ

Őszi divat - gyorstalpaló

Avagy így lesz a szőrmebundás motoros

Az őszenek mindig megvannak a visszatérő adu ászai az öltözködésben, olyan darabok, amelyeket évről-évre elővehetünk a szekrényből: ilyen a skót kockás és a leopárdminta, a kockás ingek, a monokróm, fekete-fehér színek, a bőrkabát, a bársony és persze a jó meleg pulcsik. Utóbbiból idén a pihe-puha, szőrmés kötött pulcsik törtek fel a trendek közé, de népszerűek a grafikus mintás, felírtos, képregény beütésű felsőrészek is. Emellett még mindig azt mondom, hogy egy jó ELTE-s kapucnis pulcsi senkinek a ruhatárából nem hiányozhat! Hamarosan mindent elárasztanak a bőrcuccok, de senki ne essen abba a tévedésbe, hogy a bőr az új fekete: se nem új, se nem áll jól minden alakon, egyedül a bőrdzseki az, amivel biztosan nem lehet mellélőni! A motoros dzseki mellett bejött a szőrmemánia, ezúttal minél színesebb és különlegesebb, annál jobb – ne féljetez kilógni a tömegből! Az eddigieknél erősebben jelen van egy punkos, rockos vonal, a 90-es évekbeli grunge: derékra kötött kockás ing, bőrcuccok, szegecsek, baseballsapkák és szagattott, feltűrt farmerek egy klasszikus bakancssal. Emellett az egykor kifejezetten pejoratív jelzőnek számító tomboy öltözködés is divattá vált, azaz a férfiruhák becsempészése a női ruhatárba: túlméretezett zakók, „boyfriend jeans”, minden oversize és úgy néz ki, mintha a barátod szekrényéből kölcsönözted volna – kényelmes, ugye?

A télikabátokban idén négy irányadó trendet követhetünk (ha akarunk): a katonai stílusú parkákat (még mindig), a férfias szabású, oversize kabátokat (irány a turkálól!), a cukorkaszínű, rózsaszínes árnyalatokat (nude kiegészítőikkel), és a „duplakabát trükköt”, amikor egy ballonkabátra bőrdzsekit húzunk. Tizennégy éves korom óta most érzem úgy először, hogy újra ki-

léphetek az utcára terepmintában – csak a fekete-fehér csikოსat ne erőltessétek hozzá, mert abból már tavaly télen túladagolást kaptunk! Ráadásul a függőleges csikok egyáltalán nem minden esetben előnyösen formálják az alakot, ezért inkább a szemednek, és ne az általánosan elterjedt nézeteknek higgy, mielőtt hazavinnél egy csikos darabot. Helyette – mert azért a fekete-fehér minták variálhatósága is véges – idén a Forma1-es zászlót idéző kockás darabok

hódítanak, remek összhangban a motoros dzsekekkel. Sapatéren nem kell kidobni a tavaly agyonhordott beanie-eket sem, de ha valami újat szeretnél, ruházz be egy széles karimájú szövetkalapra vagy sofőr-sapkára!

A bőrkabátok mellett a bőrszoknyák is nagy reneszánszukat élik, szinte minden tervező kollekciójában előfordult egy-kettő, úgyhogy ha egy vagány, de mégis nőies darabra akarsz beruházni, ezt javaslom! A kantáros nadrágok hódítása tavasszal kezdődött, de még mindig tart, úgyhogy viseljétek bátran – még jobb, ha sötét alapon virágmintás! Ilyenből egyébként a tex-

A bölcsészkaron több a lány, mint a fiú – tény. A divatelmélet kurzusra indulása óta mindig sokszoros a túljelentkezés – tény. Hogy mi a divat a gyakorlatban, az már kicsit bonyolultabb, de hogy a cikk után mindenki képben lesz a témában – na ez is tény. Kezdeként vegyük át az őszi trendeket sapkáktól cipőig!

til hajgumiktól kezdve a blúzokon át a bakancsokig minden jöhet – ki mondta, hogy ősszel el kell búcsúznunk a virágoktól? Ékszerekben a Lanvin divatot teremtett az óriási felírtos nyakláncokkal, illetve a 1970-es évek hangulatát is visszacsempészhetjük a ruhatárunkba a garbónk fölött viselt vintage nyakláncokkal. Az aktuális retróról emellett még kerek lencsés nap szemüvegekkel is gondoskodtak a tervezők. A tavalyi szegecsmánia után most nagyon úgy néz ki, a gyöngyök felé vesszük az irányt, akár felsőkön, cipőkön, de még sapkákon is.

Sminkben próbáljátok ki a bronzos árnyalatokat: nagyon jól kiemeli a szemet, és egyaránt viselhető nappali és esti sminkként is! Egy burgundi, sötétvörös rúzs lehet az instant makeupod az őszi estékre, ha pedig inkább a játékosabb énedet szeretnéd elővenni, szerezz be egy élénk pinket! Hajformázásra újra előkerülhet a szekrényből a kreppelő, ha pedig új színben gondolkodsz, az ombre még mindig divat és az egyik legjobb dolog, ha engem kérdeztek – csak ne otthon próbálkozz vele, mert a nem megfelelő festék nagyon tönkreteszi a hajvégeket!

Cipőfronton a térd fölé érő csizmák nemcsak divatosak, de mindent áldani fogsz értük a télen, ha beszerzel egy ilyet. Emellett én a bakancsotól nem tudok elszakadni mostanában – egyszerűen mindenhez megy!

Ennyiben le is tudhatjuk, a kukába vágthatjuk vagy követhetjük az őszi trendeket – egy biztos, hogy a tájékozottsággal kezdődik a tudatos öltözködés, a többi már csak stílus kérdés!

Helstáb Laura

„West coast is the best coast?”

Viva Las Vegas és a Grand Canyon

Amerikában ősidők óta fennáll a harc a keleti és a nyugati part között, így a nyáron elutaztam, hogy eldöntsem a vitát (persze igazából nem ezért, hanem mert két hónap munka után egy amerikai gyerektáborban, úgy gondoltam, megérdemlem). Tartsatok velem utam első állomására, ahol egyből a világ két csodáját is felderítjük: Las Vegast és a Grand Canyon!

Ahogy este 11-kor leszáll a gép Las Vegasban, már a reptéren kaszinók és pálmák jelzik, hogy egy másik világba érkeztem. A klímás menedékből kiérve az éjszaka közepén is úgy érzem, mintha egy forró fürdőbe ereszkednék a kinti levegőben. Hogy az itteniek hogy bírják? Hogy egyik helyi ismerősimet idézzem, a légkondicionált lakásukból beszélnek a légkondis kocsijukba, és onnan kilépnek a szintén légkondicionált munkahelyükre – hát így. A vízzel viszont igencsak spórolni kell, mert ha a megengedettnél többet használsz, máris kapod a csinos kis büntetőszámát a vízrendőrségtől. A lakosoknak egyenesen fizetnek érte, hogy kitépjék az igazi füvet a kertjükből, és műfüvet telepítsenek, ezzel is spórolva a locsoláson. Adó viszont nincs, mert – gondolom, nem árulok el nagy titkot, ha azt mondom – az állam legnagyobb bevétele a kaszinókból származik. Az elszigetelt elhelyezkedés, megfelelő vízellátás és a világ egyik legnagyobb duzzasztógátjából, a Hoover Damból származó olcsó energia tette lehetővé a város szórakoztatóközponttá fejlődését. Las Vegas szerintem nyugodtan kiérdemelné a világ egyik csodája címet, mert elég ide elutazni, hogy minden nevezetességet lássunk: a főutcán Manhattan másától kezdve az Excalibur, egyiptomi piramisokon, Eiffel-tornyos és a velenői dózsepalotán át a Trevi-kútig mindennek felépítették a pontos mását. Belül persze szálloda és kaszinó az összes, képzeljétek csak el, milyen Artúr

király kerekasztalánál pókerezni egy lovagi teremben! De ez még semmi, van ott művulkán, zenélő és táncoló szökőkút, a szálloda belsejében kialakított mesterséges csatornákon hajózó velenői gondolák – Vegasban mindent megtalálhat az ember, ha szórakozni akar. Az utcán ötlépésként nyomták férfi útitársam kezébe az ilyen-olyan hölgyek elérhetőségét tartalmazó szórólapokat, de világsztároknak sem szűkölködik a hely: azon a hétvégén épp Calvin Harris és Tiesto lépett fel. Kihagyhatatlan a város fölé magasodó Stratosphere hotel tetőterasa is, ahonnan az egész Stripet – kaszinóktól hemzsegő főutcat – belátni. Még egy vidámparkot is felállítottak a szálloda tetején, ahol a 350 méter magas semmi fölött pörögnek és zuhannak a játékok – ha fizetnének, sem ülnék fel egy ilyenre! De akinek nem okoz elég halálfélelmet, hogy egy levegőbe kilógó sínen száguld lefelé, egy bungee jumpingra is benevezhet a tetőről. A város hemzseg a turistáktól, mindegy, hogy télen vagy nyáron, reggel tízkor vagy éjfélkor akarod próbára tenni a szerencsédet, a kaszinók mindig tele vannak, és sohasem áll le a nyereggépek csilingelése.

Vegastól öt óra buszozásra esik a világ másik – hivatalosan is – csodája, a Grand Canyon. Bár még sosem jártam a Marson, a kanyon felé menet úgy érzem, kicsit részem lehet az élményben: a híres 66-os út mentén, kietlen, vöröses sziklakkal borított tájon haladtunk át,

ahol a háttérben bármerre néztem, mindenütt ott tornyosultak a hegyek, és a kihalt aszfalt utak egyenesen szeltek át a sivatagot feléjük. Majd fenyőerdő és friss levegő következett, hogy aztán a semmiből előbukkanjon a Grand Canyon hatalmas szakadéka. A mélység és távolság új értelmet nyert számomra, ahogy ott álltam a sziklák szélén, és próbáltam befogadni a látványt – egy nap sem lenne elég, amit itt eltölthetek, de már önmagában ide eljutni megérte végigdolgozni a nyarat! A kanyon legszebb része a South Rim, itt a legmélyebb a szurdok és a leglelegzetelállítóbb a kilátás. Érdekességgéppen: igen, előfordult, hogy valaki lezuhant, a korlátok ugyanis nem valami szigorúak, bárki kimászálhat a sziklák szélére, viszont amióta nem lehet alkoholt kapni a kanyon mellett, jóval kevesebb az ilyen baleset – true story! Ez az a hely, amit szerintem életében egyszer mindenkinek látnia kell, és én is úgy hagytam ott, mint a Terminátor, mondván, egyszer még visszatérek, mert ha valamire, akkor erre megéri gyűjtögetni a malacperselyben!

Helstáb Laura

F E L H Í V Á S

AZ EÖTVÖS JÓZSEF COLLEGIUM
ORIENTALISZTIKA MŰHELYE MEGHIRDETI AZ
V.

„KÖZEL, S TÁVOL”

ORIENTALISZTIKA KONFERENCIÁT

A KÖVETKEZŐ RENDEZVÉNY FŐ TÉMÁJA:

„KORSZAKOK”

KÉRJÜK JELENTKEZŐINKET, HOGY ELŐADÁSUK TÉMÁJÁT, SZEMLÉLETMÓDJÁT
IGYEKEZZENEK E FOGALOM ÉRNYŐJE ALATT MEGVÁLASZTANI

Az Orientalisztika Műhely rendezvényének célja, hogy az orientalisztikával
elhivatottan foglalkozó hallgatóknak lehetőséget biztosítson egy, az érdeklődésük
középpontjában álló témában folytatott kutatás eredményeinek bemutatására.

A rendezvény előadásaiából konferenciakötet megjelentetését tervezzük.

A konferencián bármely egyetem bármely szakának hallgatói részt vehetnek, ha az
orientalisztikát érintő területen folytatnak elmélyült kutatást. A résztvevőket a
témaválasztásban a szakmai igényességen kívül semmilyen megkötés nem
korlátozza.

Az előadások időtartama 20 perc.

Jelentkezni lehet e-mailben, az előadás címével és egy rövid (maximum 6 soros!)
ismertetővel, melyet az e-mail mellékleteként kérünk eljuttatni az alábbi címre:

kozelstaval@gmail.com

JELENTKEZÉSI HATÁRIDŐ:

2014. JANUÁR 13. (HÉTFŐ)

A KONFERENCIA IDŐPONTJA:

2014. MÁRCIUS 6–9.

(CSÜTÖRTÖK – VASÁRNP)

A KONFERENCIA HELYE:

EÖTVÖS JÓZSEF COLLEGIUM

1118. BUDAPEST, MÉNESI ÚT 11–13.

További részletekről érdeklődni lehet a fenti e-mail címen.

MINDEN LELKES ÉRDEKLŐDŐT SZERETETTEL VÁRUNK!

Tessék választani: Vidnyánszky, Alföldi, Eszenyi

Hogyan lesz nemzeti az új Nemzeti, marad-e Eszenyi a Vígszínház élén, és milyenek lesznek a színházak közt cikázó Alföldi Róbert új darabjai? Ezekre a kérdésekre is választ kapunk a 2013-2014-es színházi évadban, a dömping kezdete előtt pedig összegyűjtöttük, nagyjából mire számíthatunk Budapestén a következő hónapokban.

Nemzeti

Bár ha esténként a Nemzetibe megyünk, azzal ma már nemcsak a színházra, vagy a múzeumra utalhatunk, a Nemzeti Színház a vitatott körülmények közt lezajlott igazgatóváltás után sem áll le. Vidnyánszky Attila átszervezett társulatába több új művész érkezett, köztük Eperjes Károly, Trill Zsolt, Reviczky Gábor vagy éppen Hobo, akik vadonatúj előadásokban kapnak majd szerepet. A tavalyi évadban sikerrel futó darabok közül ugyanis egyet sem folytatnak, helyettük viszont számos premier lesz, jórészt Vidnyánszky rendezésében. Ilyen a szeptember 27-én debütált Vitéz lélek is, amit novemberben a Johanna a máglyán követ majd. Tavasszal érkezik a János vitéz és Weöres Sándor Psychéje, de október 31-én Hobo Tudod, hogy nincs bocsánat című József Attila-estjét is bemutatják. Az új előadások közül Gorkij Éjjeli menedékhelye és Medvegyev Fodrásznoje a két kivétel, amelyeket nem Vidnyánszky, hanem Viktor Rizsakov rendezésében láthatunk majd.

Vidnyánszky egyébként szemmel láthatóan igyekszik kihasználni beregszászi és debreceni kapcsolatait. A kárpátjai társulat vendéjátékaiként kerül színpadra a Liliumfi, a Szarvassá változott fiú, valamint Csehov egyfelvonásos komédiái is – mind Vidnyánszky rendezésében. A debreceni Csokonai Nemzeti Színház Szarka Tamás Mária című musicaljével érkezik, szintén az új direktor vezetésével. Ami a további vendéjátékokat illeti, október 30-án mutatják be a békéscsabai Jókai Színház Csörte című darabját, amelyet a Nemzeti Színház átadás-átvételét kormánybiztosként segítő Fekete Péter visz színpadra, de

még előtte, október 19-én érkezik a román-magyar koprodukcióban másorra tűzött Mester és Margarita is.

Víg

Az új évadban sem csak a művészi élmények miatt lesz érdemes követni a színházi eseményeket, 2014 februárjában ugyanis lejár a Vígszínházat jelenleg irányító Eszenyi Enikő mandátuma. Kihívója a jelenleg a szolnoki Szigligeti Színházat igazgató Balázs Péter, akit kedvező politikai kapcsolatai miatt tartanak esélyesnek a posztra. (A fővárosi közgyűlésnek szeptember 26-án kellett volna igazgatót választania, de a pályázatot érvénytelenítették, így egyelőre nincs döntés.) Az évad összeállítása mindenesetre Eszenyi feladata volt, és élt is a lehetőséggel: az első premier az a Danton halála lesz, amelyet éppen a Nemzeti éléről távozó Alföldi Róbert visz színpadra. Eszenyi azt is vállalta, hogy helyet ad az Alföldi-féle Nemzeti Színház által utolsóként bemutatott Mephistónak is. A Pesti Színházba októberben érkezik Sütő András Álomkommandója, amit a Karlovy Vary-i Filmfesztiválon fődíjjal jutalmazott A nagy füzet című film rendezője, Szász János visz majd színpadra. Ezen kívül láthatjuk Shakespeare-től a Vízkereszt, vagy amit akartok című komédiát, sőt a Toldit is, Csöre Gábor előadásában.

Örkény

Az Örkény Színház legfontosabb premierjei közé tartozik az októberben érkező Meggyeskert, ami nem Csehov Cserebnyészkertjének meghamisított, csupán újrafordított kiadása. December 20-án lát-

hatjuk először a Mohácsi testvérek Képzelt betegét, tavasszal pedig két fajsúlyos darabot, a Hamletet és a Stuart Máriát is másorra tűzik. Előbbit Nádasdy Ádám fordításában mutatják be, ahogy tavaly a Nemzetiben is láthattuk, a Schiller-művet pedig a harmadik rendezésére készülő Gáspár Ildikó állítja színpadra. Ezen kívül számos darab a repertoáron marad, köztük a Tóték, a Vihar, a Peer Gynt és a Macskajáték is.

Radnóti

Az új évad első bemutatójára október 27-én kerül majd sor: ekkor láthatjuk a Mohácsi testvérek Nemzetközi sikerre való tekintet című darabját, de lesz Ibsentől a Hedda Gabler, Schnitzlertől az Anatol és a nők, végül pedig Csehov Platonov című műve, amelyet májusban Alföldi Róbert rendezésében mutatnak be.

Katona

A Katona József Színház október 18-án Az iglic című darabbal kezd, amelyet a Budapest Bábszínházzal közösen készítenek, 18 éven aluliaknak pedig nem ajánlják, ami önmagában is érdekessé teszi a darabot. Másnap érkezik a vonatszerencsétlenséget és az ehhez kapcsolódó felelősség kérdését boncolgató A végítélet napja, de az évad során bemutatják Gorkijtől a Fényevőket is, a szerző 1905-ös, A nap fiai című művén alapul. Ezen kívül lesz a Godot-ra várva és a szabadkai Népszínház Magyar Társulatával közösen előadott Vörös is. Előbbit csak áprilisban, utóbbit viszont már november 8-án láthatjuk.

Szurovicz Illés

Dühbe gurulva

Dennis Villeneuve: Fogságban

Az év egyik legizgalmasabb, székkarfa-kaparós thrillerében Jake Gyllenhaal és Hugh Jackman játssza le egymást a vásznonról.

Koszszerűke, zimankós az a hálaadás, amelynek délutánján eltűnik Anna és Joy, a Keller- és a Birch-familia két kislánya. Miközben az anyák vállalát a tehetetlenség és a mélydepresszió üli meg, a férfiak magánnyomozásba kezdenek: első számú gyanúsítottjuk az a látszólag mentálisan sérült fiú, aki az utcán parkolt kocsi-jával a lányok eltűnésekor. Alex Jones (Paul Dano) ugyan a rendőrség tisztázza, de mikor Keller Dover (Hugh Jackman)

tajtékozva ráront, kiböki: „Mikor elmentem, még nem sírtak.” Az ideg pattan, mint egy cérna, Keller pedig lassan, de biztosan átlépi azt a bizonyos morális határt, amire barátja, Franklin Birch (Terrence Howard) már nem vállalkozik. A kanadai direktor lassan izzó, de feszültségdús thrillerébe erkölcsi kérdéseket csempész: vajon meddig mehet el a lánya életét féltő apa? Elrabolhat, megkínozzhat, terrorizálhat egy gyanúsítottat, ha azzal megmenti egy ártatlan életét?

Loki detektívnek (Jake Gyllenhaal) megvan a válasza: neki nem csak a sok gyanúsított után kell nyomoznia, de Kellert is féken kell tartania. Az egyfolytában idegesen pislogó, minden korábbi ügyét megoldó kisvárosi hekus rejtélyes, izgalmas figura, aki mintha valahol egészen távol járva, alvajárva vezetné a nyomozást, máskor pedig ő lesz a hollywoodi szuperzsaru, akinek mindenre van egy jó

ötlete. A filmben most először felnőttek tűnő Gyllenhaal kemény, embert próbáló múltat sugall érett játékkal, amely minden pontján méltó párja Jackman őrlőgésbe fúló, Farkas-alakításait elhomályosító performanszának. A Fogságban komor, fontos film, amely két és fél órá (!) játékidéje alatt sem ül le: egyrészt mert Villeneuve olyan vaskosra és borongósszá teszi az atmoszférát, hogy az a szkeptikus nézőt is belepaszírozza székébe, másrészt a gyerekrablós, sorozatgyilkos-üldözős thrillerben a megszokottnál jóval több gyanúsítottal dolgozik. Az ügy szövésénél, a hangulat melankolikus, a sztori pengeéles. A Gravitáció és a Mocsok mellett az ősz egyik legjobb filmje!

Soós Tamás

IMAX-metált minden rajongónak

Antal Nimród: Metallica – Through The Never

Ilyet még nem láttál! Az Antal Nimród által rendezett Through The Never kb. az a koncertfilm zsánerének, ami az Avatar volt a játékfilmeknek.

A Metallica nem csak az első 3D-s koncertfilmet forgatta le, hanem az első tökéleteset is. És a tökéletes itt most nem szubjektív kategória: ebben tényleg kiküszöböltek minden hibát. S ezzel ki is léptek a koncertfilm zsáneréből. Nem az esetlegességre, a közvetlenségre helyezték a hangsúlyt, hanem egy olyan élményre, amit az IMAX ígér: földrengésszerű hangok, soha nem látott színek, korábban nem ismert élmény. A 3D-ben komponált, felülről vagy épp két centiről mutatott bandát soha nem láthattuk ilyen (művészi) kompozíciókban, ilyen felturbózott minőségű képeken. Ráadásul a Metallica is úgy zúzza a best of-ot, hogy minden orbitális slágerükből csak a legjobb részeket tolja el: egy-két verzét és

refrét, hogy még a csúcsponton elvágják, és átcsusszanjunk a következőbe – vagy épp a fiktív történeteszámba. Mert a Through The Never ebben is az élen jár, játékfilmes betéttel bővíti a koncertet (bár ezt a fogást már ismerjük a Led Zeppelin A dal ugyanaz marad c. klasszikusából), ami ugyan önmagában véve nem több egy szürreális blöffnél (figyeld, mi történik a végén a táskával, aminek a megszerzése kiteszi a játékidő kb. 20 percét), de látványos, fantáziadús aláfestést biztosít a koncertnek.

A Metallica előadása félig megrendezett, félig élő, James Hetfield orgánumán is csiszoltak és Lars Ulrich is újra megtanult dobolni a felvételek során – évek óta nem nyomta ilyen perfektiú a One-t. S a szín-

padkép is üt, mint az erőspista: a Metallica ikonikus borítóiról színpadra állított Justitia szobor, a villámló, Tesla-tekercek által körülölelt villamosszék, vagy éppen a Master of Puppets alatt felmeredő sírkő-tenger olyan elképesztő látványvilágot biztosítanak, amely egy koncerten sem valósulhatna meg, ha azt nem a filmfelvétel kedvéért raknák össze. Vagyis több ez, mint egy koncertfilm: klipszerűen összevágott, tökéletesre csiszolt mű, amely ellép a valóságtól, cserébe viszont leszállítja a felülmúlhatatlan Metallica-élményt.

Soós Tamás

Szerelmesnek lenni Manhattanbe

The Carrie Diaries

Amikor körülbelül egy éve megtudtam, hogy indul egy sorozat, amely a sok férfit elfogyasztott Carrie Bradshaw előéletéről szól majd, őszintén: nem gondoltam, hogy szeretni fogom. Élt a fejben egy elképzelés egy sorozatról, amely majd a sikeres Szex és New York tini kiadása lesz. Utólag visszagondolva: nagyot tévedtem.

A történet, bár kicsit döcögősen, egy New Yorkhoz közeli kisvárosban indul: egy lány, a húga és az apa hárman maradtak, miután a család életét egyengető anya meghalt. Mialatt mindhárman azt tanulják, hogyan éljenek tovább hármasan, Carrie gyakorlati munkát kap egy New York-i ügyvédi irodánál. Persze rögtön belibben a képbe egy harsány-vagány nőszemély, az Interview magazin divatszerkesztője, aki magával sodorja Carrie-t a divat és az újságírás világába. Carrie innentől a két élet között ingázik: a kisvárosi gimnáziumi évek, a barátok és az első szerelem, valamint Manhattan, a pezsgés és a kalandok között.

Bár a Carrie naplóját a Szex és New York előzménysorozataként emlegetik, és

mondják, hogy Carrie Bradshaw előéletéről szól, a kettőt merőben különbözőnek gondolom – és nem csak azért, mert a fiatal Carrie (AnnaSophia Robb) külső jellemeiben szinte semmiben sem hasonlít Sarah Jessica Parkerre. Hacsak nem abban, hogy mindketten alacsonyok és szőkéek. Nem tagadom, a két sorozatban találhatóak közös pontok: id. Carrie saját nevével ellátott nyaklánc helyett ifj. Carrie saját nevével ellátott táskája jelenik meg, az újságírás itt naplórásba fordul át, és az elengedhetetlen homoszexuális barát motívuma is megjelenik. Talán jobb is, hiszen így a sorozat a legkevésbé sem mondható koppintásnak. Ha már mindenképp hasonlítani szeretnénk valamelyik sorozathoz, tegyük ezt a Gossip Girlrel. Fiatalok,

szerelem, szex és New York mindkettőben – igaz, ezúttal kevesebb drámával és ármanykodással.

Egyébként, ha másért nem is, Carrie ruháért érdemes imádni a sorozatot: a '80-as évek stílusa ötvözve a mai divattal – színek, minták, szoknyák, tüllök és blézerek mindenhol! Nem is csoda, hogy a sorozatnak a divatvilága is annyira emlékeztet a Gossip Girlére, hiszen a két sorozatnak ugyanaz a stylistja, aki most sem okozott csalódást.

A sorozat második évada október 25-én indul. Ha kedvet kaptál, addig bőven bepótolod az első évadot is!

Molnár Zsóka

Miért nem szeretem a sorozatokat?

Mert mindig a kedvenc szereplőimet írnak ki.

Mert nem tudják, mikor kell abbahagyni.

Mert egy hetet kell várnom az új részre, aztán még pár napot a felíratra, és ha szinkronosan szeretném nézni, akkor pedig egy életet.

Mert ilyen emberek és helyzetek egyszerűen nem léteznek!

Mert a hősnő tuti, hogy nem azzal a sráccal jön össze, akinek szurkolok.

Mert idővel romlik a színvonal, de addigra függő lettem.

Mert nyáron szünetet tartanak, és utána úgy csinálnak, mintha azalatt nem történt volna semmi. De akkor utána és előtte hogy?!

Mert mindig a legizgalmasabb ponton hagyják abba a részt.

Mert ha kihagyok néhány részt, akkor is tudom, hogy miről van szó.

Mert a mellékszereplőket jobban szeretem, de őket kevesebbet látom.

Mert nyáron szünetet tartanak.

Mert akiről már a legelején lehet tudni, hogy össze fognak jönni, azokat a lehető legtovább váratták, aztán pedig csiki-csukit játszanak velük, hogy továbbra is érdekesekek legyenek.

Agatha Christie: Frankfurti utas

Agatha Christie titkát nehéz lenne megfejteni. Annyi azonban bizonyos, hogy könyvei újabb és újabb generációkat ejtenek rabul, és sosem mennek ki a divatból. Nincs erre jobb bizonyíték, mint a napjainkban új kiadást megelőző könyve, a Frankfurti utas.

Az Európa Kiadó gondozásában napvilágot látott könyv már sokadik darabja a sikeresen futó Agatha Christie sorozatnak. A széria utóbbi darabjai már megújult, fiatalosabb külsővel jelentek meg, talán ezzel is érzékeltetve, hogy Christie nemcsak az idősebb olvasóközönség kedvence.

Az író neve hallatán mindenkinek az apró, piperkőc magádetektív, Hercule Poirot jut az eszébe, vagy a kíváncsiskodó vénkisasszony, Miss Jane Marple. Nos, azok, akik ragaszkodnak Christie fenti karaktereihez, csalódní fognak ebben a könyvben. A Frankfurti utasban ugyanis

nem fognak egyikükkel sem találkozni. Sőt, ez a regény más szempontból is igen érdekes helyet tölt be a krimi királynőjének mesterművei között.

Az 1970-ben íródott mű Christie kései munkái közé sorolható, s témájában némileg utópisztikus húrokat pendít meg. Frankfurti utasunk, Stafford Nye a reptéren váratlanul érdekes kalandba bonyolódik. Egy ismeretlen hölgy, aki azt állítja, élete veszélyben forog, elkéri tőle a személyigazolványát, a lovagias Nye pedig beadja a derekát. A történet csak tovább bonyolódik, amikor Sir Stafford Nye egy

londoni hangversenyen ismét találkozik a csinos idegennel, akivel kalandos útra kerekedik fel. Egy, a világ rendjét megváltoztatni kívánó titkos társaság nyomába erednek, hogy megakadályozzák neonáci nézeteik győzelemre jutását.

Bár izgalmakban nem szűkölködik, mégsem tekinthető egynek a sok Agatha Christie detektívtörténet közül. A kalandregény bevezet minket egy különleges, színpalak mögött épülő világ gépezetébe. Féllelmetes árnyalatokkal mutat be egy olyan lehetséges jövőt, amely kísértetiesen emlékeztet a feledésre szánt múltira.

Hogy kiknek ajánlható a könyv? Azoknak, akik egy klasszikus Christie könyvet szeretnének olvasni, semmiképp. Azoknak viszont, akik úgy gondolták, az író már nem tud számukra újdonságot tartogatni, mindenképp.

Tegdes Péter

Dan Brown: Inferno

Már tíz év telt el a Vinci-kód sikere óta, Dan Brown ismertsége azonban mit sem kopott azóta. Noha már korábban is jelentek meg könyvei, az igazi áttörést 2003-ban érte el a szerző. Legutóbbi regénye, Az elveszett jelkép 2009-ben jelent meg, így a rajongóknak három teljes évet kellett várni az új bestsellerig.

Sőt, nekünk, magyaroknak még többet is, hiszen az Inferno a tengerentúlon már május 14-én debütált, nekünk pedig egészen szeptember közepéig kellett várnunk.

De mire is számíthatunk az új könyvtől? Természetesen a jól bevált recepten ezúttal sem mer (vagy tud) változtatni Dan Brown. Robert Langdon szimbólumkutató ismét életveszélyes helyzetbe kerül, s nemcsak azért, mert nem találja kedvenc Miki egeres óráját. Nem hiányozhat mellőle a rendkívül intelligens és persze dekoratív hölgytársaság sem, jelen esetben Sienna Brooks, a kivételes IQ-val rendelkező doktornő.

Robert Langdon rémálmából ébred egy firenzei kórházban, anélkül, hogy tudná, hogyan került oda. De nincs sok ideje gondolkodni, mit is jelent a vörösrő folyó és a különös asszony a folyó túlsópartjáról az álmaiban. Egy titokzatos nő a kórházig követi őt, hogy befejezze a munkáját, amit elszűrt. Vagyis, hogy megölje Robert Langdont.

Az átokfutás már az első lapokon kezdetét veszi Firenze kanyargós utcáin, megfűszerezve egy bizzar videoanyaggal, amelyet egy magánszervezetnek kell feltölteni a világhálóra. A helyzet persze nem ilyen egyszerű: a megbízást adó férfi ugyanis

időközben meghalt.

Robert Langdont ezúttal az örök olasz klasszikus, Dante Isteni színjátékának első része, az Inferno fogja nyomra vezetni.

Aki újdonságot akar a szerzőtől, csalódní fog. Dan Brown ismét a rá jellemző történetfonást és szerkesztést választotta, rövid fejezetekkel, több szálon futó eseményekkel, amelyek mindig a tetőfokon maradnak abba és engednek utat a másik szálnak. Nem csoda hát, ha a biztos úton tovább haladva a siker borítékolható volt. Mindennek ellenére izgalmakban és csavarokban bőven lesz részünk, főleg, ha már elfelejtettük az író korábbi műveit. Minden Brown fanatikusként kötelező irodalom!

Tegdes Péter

Hódít az ELTE Aerobik varázs!

A sport, amiről mindenkinek eszébe jut valami. Ez általában: csajok, kerek popsik, riszálás, lábemelgetés unásig, néhány mű izzadtságcsepp...

De aki volt már ELTE Aerobik órán, tuti gyorsan törli ezeket a gondolatokat a fejéből.

Mert igenis hatékonyak vagyunk! Pörgünk! Mosolygunk! Erősödünk, formálódunk! Igenis: dolgozunk! Az egészségért, a fittségért! Tarts velünk! Zumba, aerobik, bokszt, dance, erő, party, zene, flow! Ez mind vár rád, ha belépsz a terembe!

Szakképzett oktatóink minden órán örömmel várják az ELTE BTK hallgatóit, hogy együtt érétek el fitness céljaitokat, hogy együtt frissüljétek a hosszú egyetemi előadások után (előtt, közben), hogy együtt töltsétek hasznosan a szabadidőt!

A féléves bérlettel az összes aerobik órát korlátlanul látogathatod! Hozd el a barátaidat is!

Ugye már a jövő héten az első sorban fogsz állni?

Ui.: az első órán való részvétel ingyenes!

**Honlap: elteaerobik.hu
Facebook-csoport: ELTE Aerobik**

TavaSZISZél vizet áraszt...

Mi fán terem a SZISZ? Interaktív. Sokszínű. Hiánypótló. Szakmai, de közösségi. Na de mégis: a Széchenyi István Szakkollégium (SZISZ) fő célja az egyetemi oktatást kiegészítve a reális, kritikus társadalomtudományi és közgazdaságtudományi felkészültség, a gondolkodás és a közművelődés elősegítése a szakkollégiumban és az egyetemen; a nyitott, innovatív értelmiségi szakemberré és a demokrata, autonóm közösségi emberré válás ösztönzése.

Idén is tartunk Elsős Kurzusokat a kollégium épületében. Az EK különös műfaj, hiszen a heti rendszerességgel tartott összejövetelek célja „szakmai plusz” nyújtása, ám az egyetemi oktatástól eltérő keretek között. A kurzusalkalmak kis csoportban zajlanak, nincs ZH vagy házi feladat, de annál több beszélgetés és közös gondolkodás, miközben lehetőség nyílik a kollégium és a szízesek megismerésére is, mivel ezen kurzusokat a szakkollégium tagjai szervezik és tartják nektek, a szakkollégium iránt érdeklődő, vagy egyszerűen valami többre vágyó egyetemistáknak. A sávós EK-k a kollégium szakmai rendszerének oszlopaiként szolgáló sávok szel-

lemiségébe engednek betekintést, ezek a Kormányzati gazdaságtan, a Law and Economics, a Pénzügy és Szociológia kurzusok.

De persze van élet a sávon túl is, a változatosság pedig gyönyörködtet, így a palettát az ismeretbővítő kurzusok színesítik. Ebben a félévben négy ilyen közül választhattok: a Közgazdaságtan a mindennapokban, ahol a napi hírek gazdasági háttereivel ismerkedhettek meg; a társadalomtudományok iránt érdeklődőknek a Média és társadalom a XXI. században, vagy éppen a Politikai retorika kurzusunk lehet érdekes; és végül, de nem utolsósorban a Mindennapi igazságok,

mindennapi tévhitek a pszichológiáról kurzusunk egyfajta pszichológiai alapotként is felfogható.

A kurzusokhoz nincs szükség semmiféle előképzettségre, csak egy csöppnyi érdeklődésre. Ne feledjétek, a félév során bármikor lehet csatlakozni, akár egy-két alkalomra is! Keressetek minket bátran online a szisz.hu vagy ek.szisz.hu oldalon és Facebookon (www.facebook.com/szechenyiszakkoli címen vagy a keresőbe a „Szisz Elsős Kurzusok” beütésével), vagy offline a Ráday kóli 2. emeletén.

A SZISZ lehetőség. Élj velünk!

ELTE KORTÁRS SEGÍTŐ CSOPORT

Az ELTE Kortárs Segítő Csoport egy pszichológushallgatókból álló önkéntes csoport, mely az egyetem Életvezetési- és Diáktanácsadó partnerszervezeteként működik. Többféle szolgáltatásunknak egy közös célja van: megkönnyíteni a hallgatótársaink életét.

Az általunk felkínált segítő beszélgetés hasznos lehet, akár a tanulóyaiddal kapcsolatban vagy tanácsstalan, akár az életedet érintő kérdéseidet szeretnéd megbeszélni valakivel. A Kortársak mindegyike pszichológushallgató, így bizalommal fordulhatsz hozzájuk, hiszen szakmai tudásuk mellett megvan az a hatalmas előnyük is, hogy Veled egyidősek – így pontosan tudják, milyen is egy huszonéves bőrben lenni.

Minden félévben szervezünk Filmklubot, ahol egy-egy témát járunk körül érdekes al-

kotásokkal és kötetlen beszélgetéssel. Nálunk részt vehetsz az önismeretedet és pszichológiai érzékenységedet fejlesztő játékokon is az Identity és a DiXit társasjátékok segítségével.

A Kortárs Segítő Csoport emellett a Tandem program keretében lehetőséget teremt a külföldi és a magyar diákok közötti kapcsolatépítésre, és szerepet vállal a bármilyen módon akadályozott diákok segítésében is.

Segítőinket, programjainkat, ügyeleti időpontjainkat megtalálod a www.kortars.

elte.hu honlapon, a Kortárs facebook oldalán, és keress minket bizalommal az info@kortars.elte.hu email címen!

Magyar-orsz hallgatói találkozó Balatonfüreden

2013. szeptember 20-22. között tartotta meg az ELTE BTK Ruszisztikai Központja immáron ötödik alkalommal a nemzetközi ruszisztikai tábort. A balatonfüredi eseményen a mesterszak első és másodéves hallgatói mellett Oroszországból érkezett hallgatók is részt vettek.

Balatonfüreden tartották a 2013-as ruszisztikai tábort, amely több szempontból is különleges programnak bizonyult. Az elsőéves, frissen felvételt nyert ruszisztika mesterszakos hallgatók kötetlen formában ismerkedhettek meg egymással és a másodévesekkel, a Magyarországra érkező orosz hallgatók részvételével pedig abszolút nemzetközi légkör alakult ki a Balaton-parti városban.

Mondhatni hagyomány, hogy a Ruszisztikai Központ háza táján évről évre jelennek meg orosz vendéghallgatók kisebb-nagyobb csoportjai, akik Moszkvából, Szentpétervárról, vagy éppen az Európa és Ázsia határán fekvő Jekatyerinburgból érkeznek. A Budapestre utazó orosz hallgatók ilyenkor szűk egy hét alatt megismerkednek a Ruszisztikai Központ munkájával, részt vesznek a tábori programokon, ezen kívül pedig bejárják a fővárost a mesterszakos hallgatók ki-

séretében. Remek alkalom ez egyrészt az oroszul tanuló magyaroknak a nyelvismerek bővítésére, másrészt pedig a magyar-orosz kulturális eszmecserére is. Balatonfüred kellemes hangulata ehhez meglehetősen jól feltételeket biztosított, s bár strandidőre már aligha lehetett számítani, az esti borkóstoló és városnézés min-

den bizonnyal mindenki számára megspitette az őszi hétfévét.

A magyar-orosz hallgatói találkozó keretében szakdolgozati prezentációkat tartottak, amelyek során a résztvevők beszámolhattak a diplomamunkájuk témájáról, előkészületeiről, ötleteikről, kérdésfelvetéseikről. A szakdolgozati témák változatos palettát mutattak, különböző időszakokból, illetve más-más témakörökből választottak a ruszisztika szakos hallgatók.

A balatonfüredi hétfége után az orosz vendéghallgatóknak alkalmuk nyílt rá, hogy megismerjék a főváros nevezetességeit, ellátogattak a Nemzeti Múzeumba, de megnézték a gasztronómiai hungarikumokat kínáló Fővárosi Nagycsarnokot is.

A Ruszisztikai Központ által ápolott magyar-orosz kapcsolatok fölöttébb hasznosnak bizonyultak az elmúlt időszakban, ugyanis az orosz hallgatók fogadása mellett a mesterszak magyar hallgatói is több ízben utazhattak Oroszországba: áprilisban egy tavaszi konferencián vettek részt a másodévesek Jekatyerinburgban, a nyár folyamán pedig Voronyezsbe látogattak egy ásatás alkalmából.

A kint töltött időszak természetesen egyaránt hasznos a nyelvtanulás és a tapasztalatszerzés szempontjából is. Egy biztos: a ruszisztika szakos hallgatók számára minden egyes Oroszországban töltött perc a diplomájuk értékét növeli, s ha éppen nincs mód a kiutazásra, akkor a táborba érkező oroszok hoznak el egy kis darabnyi Oroszországot néhány napra a ruszisztikások életébe.

Ackermann Sándor

Az Év Orosz Dolgozata 2013 pályázat

Az Alapítvány az Orosz Nyelvért és Kultúráért a hagyományokhoz híven idén is meghirdeti pályázatát a magyarországi felsőoktatási intézményekben tanuló hallgatók számára. A pályázók két kategóriában adhatnak be dolgozatokat (1. orosz irodalomtörténet, nyelvészet, módszertan, illetve 2. orosz történelem, kultúrtörténet, országismeret, politológia, kül- és közgazdaságtan témakörökben). Az első helyezett díja mindkét kategóriában 50.000 Ft. Leadási határidő: 2013. november 11. 10.00. Részletek: russtudies.hu

Ruszisztika MA

A 2010-ben indult mesterképzés elsősorban azzal a céllal jött létre, hogy az orosz történelemben, kultúrában, gazdaságban, napi kül- és belpolitikában otthonosan mozgó, oroszul beszélő szakembereket képezzen. A kétéves képzés során a felvételt nyert hallgatók igencsak változatos tanegységlistából válogathatnak, emellett az év közben a szakmában elismert, neves vendégek szereplése mellett megrendezésre kerülő kerekasztal beszélgetések, kulturális és szórakoztató programok igyekeznek színessé tenni a

TOP5 ORSZÁG

A Magyarországról

kiutazó

Erasmus hallgatók
számáról (2011/2012)

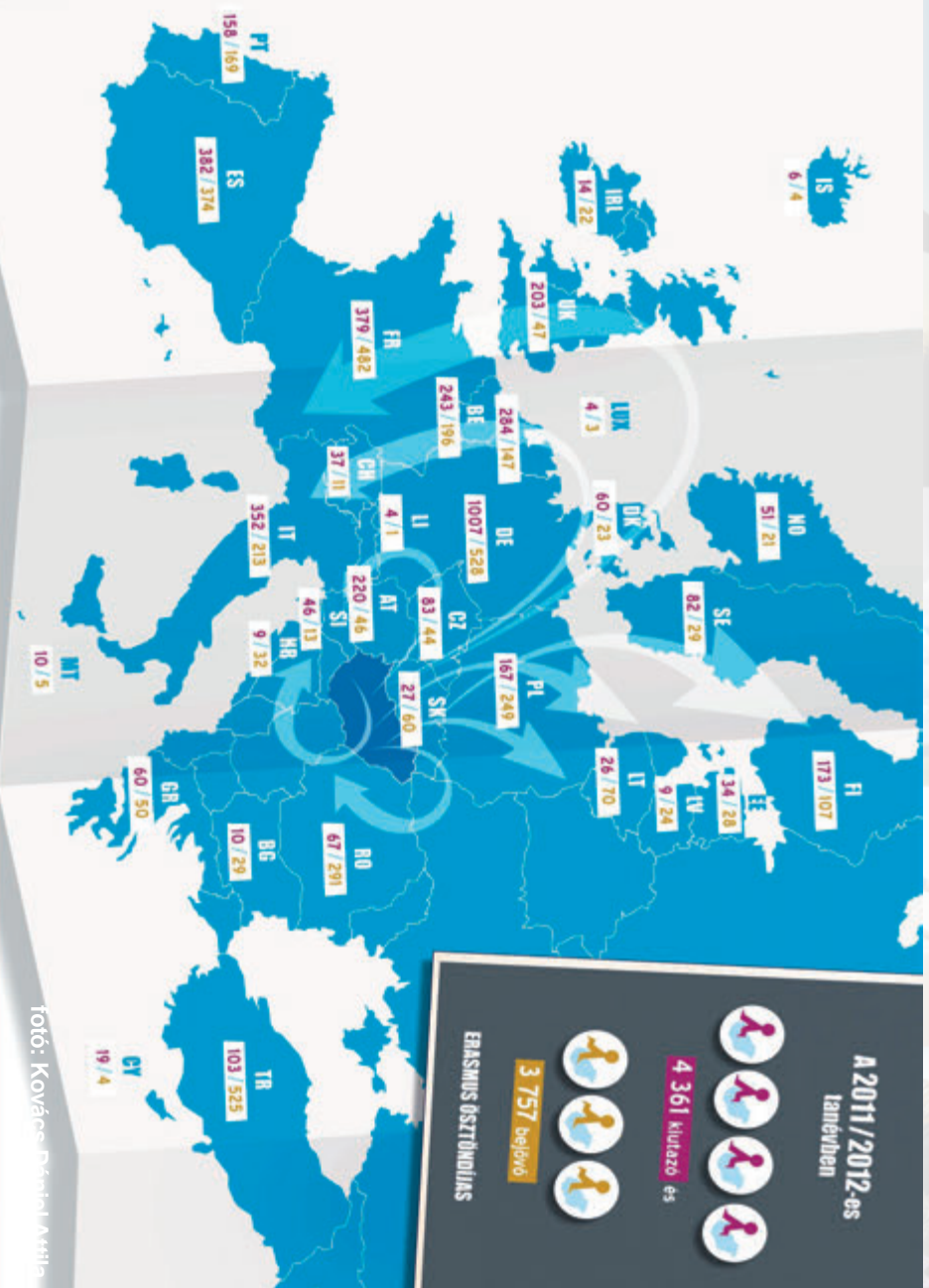

TOP5 ORSZÁG

A Magyarországra

beutazó

Erasmus hallgatók
számáról (2011/2012)

A 2011/2012-es tanévben

4 361 kiutazó és

3 757 bejövő

ERASMUS ISZTODÓNLÁS

forrás: Kovács Péter Árpád

ERASMUS MOBILITÁS
FÖLDRAZSI MEGOSZTÁSA
2011/2012

www.erasmus-hu
A Magyarországi Erasmus
Központok Hálójának
Központi Szervelete